N'42
WEEKBLAD
10 F IN NEDERLAND 75 Ct
7e JAARGANG
16-10-62

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

ZA, het mannetje uit de ruimte, doet verbazende dingen!

Wees niet
ZO NAIEF!

ZEGGEN je vrienden je soms : « Ach, wat ben jij toch naïef ? » Of drukken ze het sterker uit : « Onnozelaar ! », « Knul ! » ? Jonge mensen houden van woorden die inslaan, van krachttermen. Gewoonlijk blijven ze niet stilstaan bij de eigenlijke betekenis van die woorden. Waarom zeggen je vrienden bv. dat je naïef bent ? Omdat je anderen helpt, oprecht en spontaan, zonder een ogenblik te denken aan de verdiensten die er eventueel zouden aan vastzitten. Ze noemen je naïef omdat je een ideaal hebt, omdat je vast gelooft in bepaalde waarden zoals rechtvaardigheid, eerlijkheid, goedheid. Ze zeggen dat je naïef bent omdat je door dik en dun gelooft aan het goede dat in iedere mens is, en omdat je niet wil luisteren naar hetgeen kwatongen over Jan en Kees vertellen.

Je vrienden hebben hun woord slecht gekozen. Je bent niet naïef, je bent geen onnozelaar. Integendeel. Je bent een jongen die goed wil zijn en recht door zee wil gaan. Wij vinden dat je dapper bent en dat je een m a n zult worden.

Kuifje

HET KOFFIEUURTJE

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

DOOR MARECHAL

De veldwachter heeft tante Zenobie er van op de hoogte gebracht dat haar huurder een man is die door de politie wordt opgespoord...

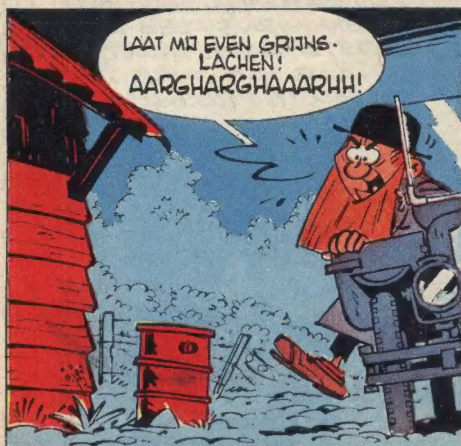

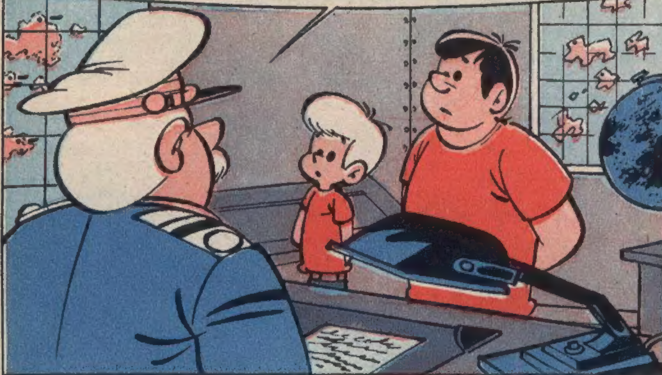

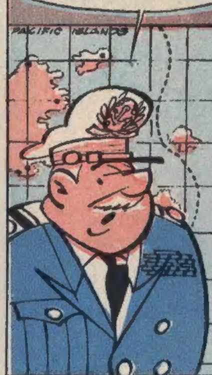
(vervolg blz. 9)

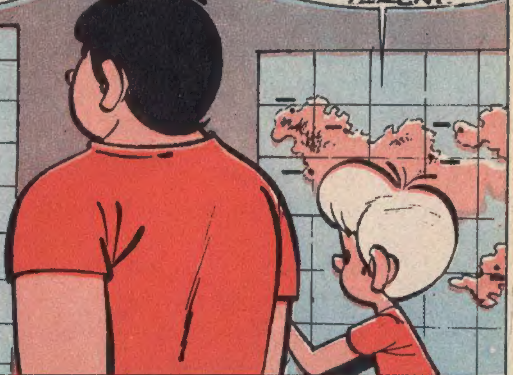
Dick en Phil konden er de commandant eindelijk van overtuigen dat de prijsvraag Didi-Soda het begin van hun ongeluk was...

DIDI-SODA

EN INTUSSEN DUIZENDEN KILOMETERS DAARVANDAAN...

DRINK DIDI-SODA

DIDI-SODA

IK STIK VAN DORST. WAT ZOU IK KUNNEN DRINKEN?

DRINK DIDI-SODA

DIDI SODA

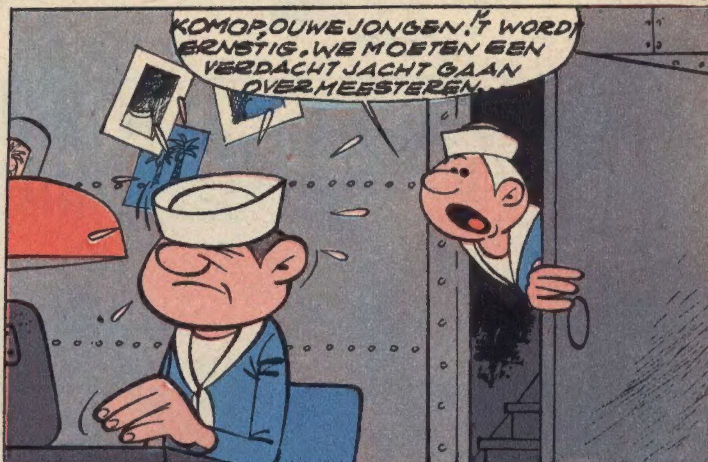

HET ATOOMEILAND

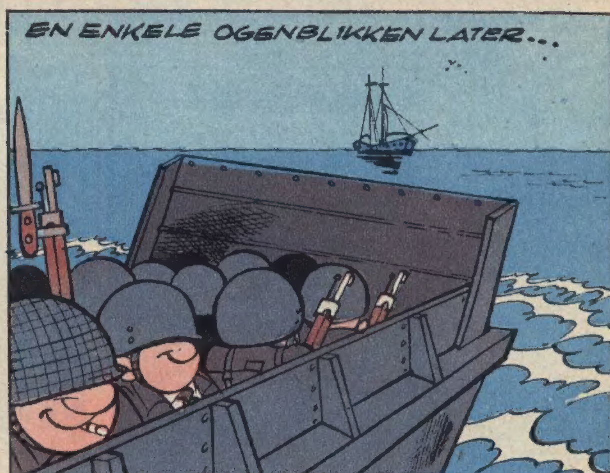
TEK. Fonke

WORDT VOORTGEZET

DE DRIE

Chloro en Minimum hebben besloten af te rekenen met drie nozems.

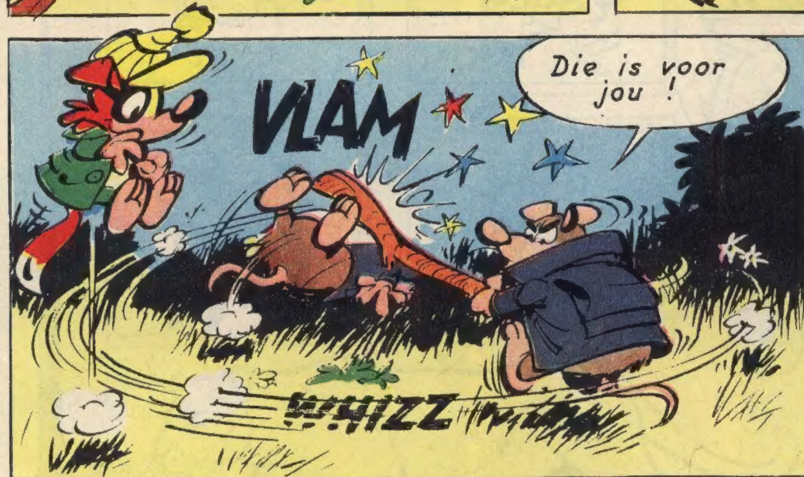

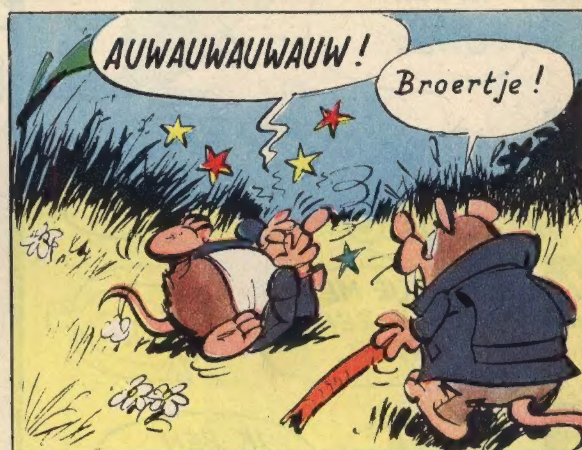
NOZEMS door R. Macherot

Minimum is er in geslaagd één van de drie buiten gevecht te stellen...

SPEEL MET ONS MEE!

1

LEES AANDACHTIG WAT DE DIEREN ZEGGEN EN VERTEL ME OF ZE DE WAARHEID SPREKEN.

1 IK BEN EEN BRILSLANG.

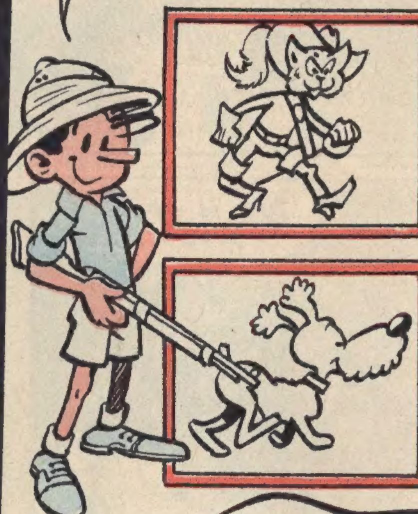
2 IK BEN EEN OTTER.

3 IK BEN EEN JAGUAR.

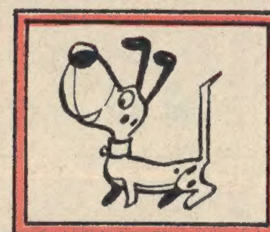
4 KEN JE ME? IK BEN EEN KARPER.

5 IK BEN EEN ZEBRA.

2

OPLOSSINGEN: Pagina 45

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

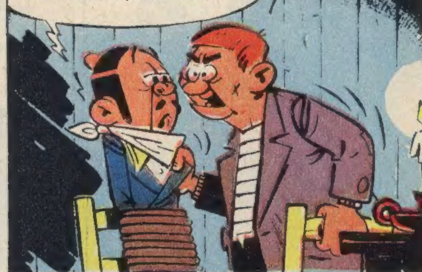
EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

(Vervolg van blz. 3)

DOOR MARECHAL

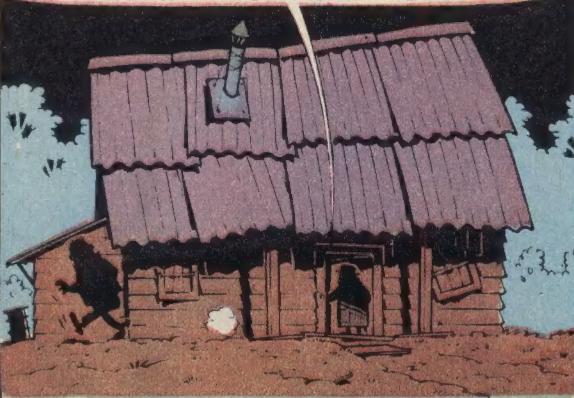

WORDT VOORTGEZET

LANG GELEDEN WAS

en de grote

EVEN na 1920 was Harold Lloyd een van de grootste vedetten van de komieke film. De film was toen nog stom en behandelde nog geen diepzinnige psychologische- en andere problemen. Harold Lloyd maakte deel uit van de grote familie der komieken uit het tijdperk van de stomme film : Charlie Chaplin, Harry Langdon en Buster Keaton. Zijn ouders waren geen toneelspelers, maar hielden zeer veel van toneel en hadden fantasie. Zijn moeder had

« Neen, mijnheer, een tram is geen verhuiswagen ! » zegt de verbolgen wattman. (Uit de film « Hot Water » 1924).

◀ Harold Lloyd komt altijd op tijd want hij maakt het uur zelf... (Lustig toneeltje uit een film die dateert van 1923)

« Hebben jullie werkelijk zo'n haast ? Ik heb de tijd, hoor ! » schijnt onze held te zeggen. Hij rijdt voor 't eerst met zijn nieuwe wagen uit. (Uit « Hot Water »).

komiek Harold Lloyd

in haar jeugd toneelspeelster willen worden en het is van haar wellicht dat Harold de liefde voor de planken erfde.

De jonge Harold Llyod speelde zijn eerste rolletje te Omaha, in Nebraska, toen hij twaalf jaar oud was. Zes jaar later ging hij naar de film, was een tijdlang figurant en werd nadien de schichtige gebrilde jongeman die altijd in hopeloze situaties verkeert en daardoor op de lachspieren werkt van het publiek.

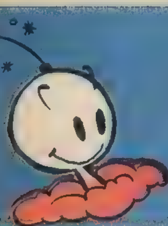
Columbia presenteert thans een « retrospectieve » van de belangrijkste films van deze grote humorist. Het is een film die samengesteld werd uit de beste stukken van de films van Harold Lloyd. Die film vertellen heeft eigenlijk geen zin. Wij zullen trachten er met enkele foto's een klein beeld van te geven.

Een partijtje Amerikaans voetbal. Onze held heeft de bal weggekaapt ! (Uit de film « Leve de Sport » 1925).

« Hou jij je maar kalm, of... » Onze held schijnt niet bang te zijn voor de reus. (Een toneeltje uit de film « Why Worry » (Waarom piekeren ? — 1926).

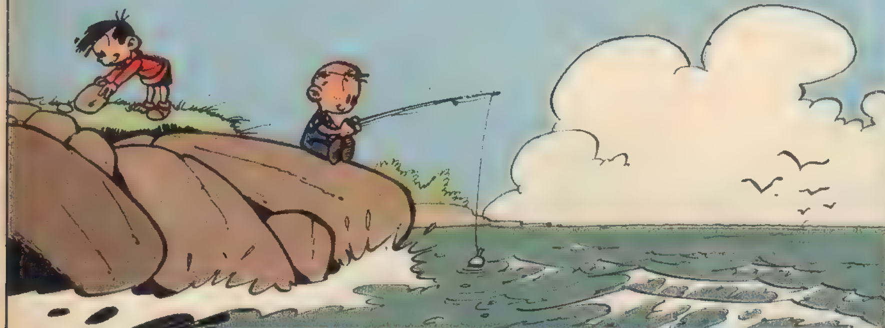

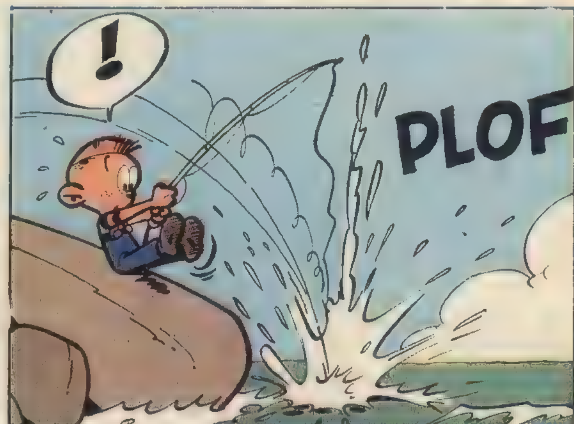

ZA-UIT-DE-RUIMTE ZA

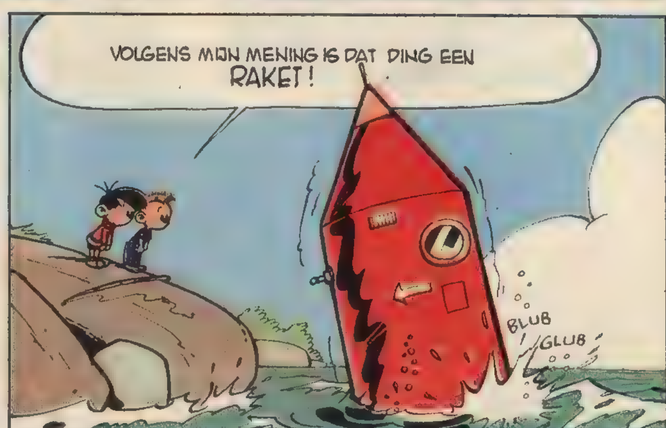

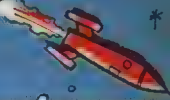

-UIT-DE-RUIMTE

ZA-UIT-DE-RUIMTE

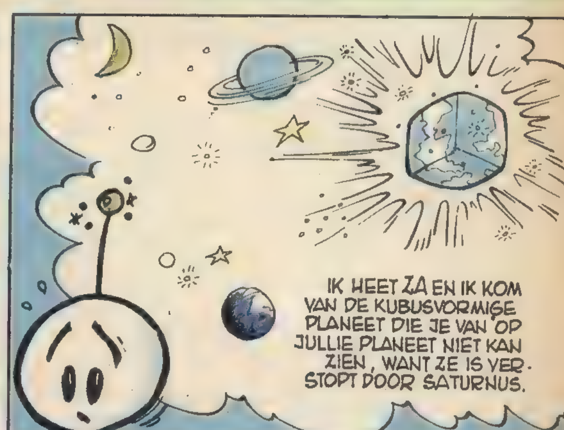

ZA-uit-de-ruimte ZA

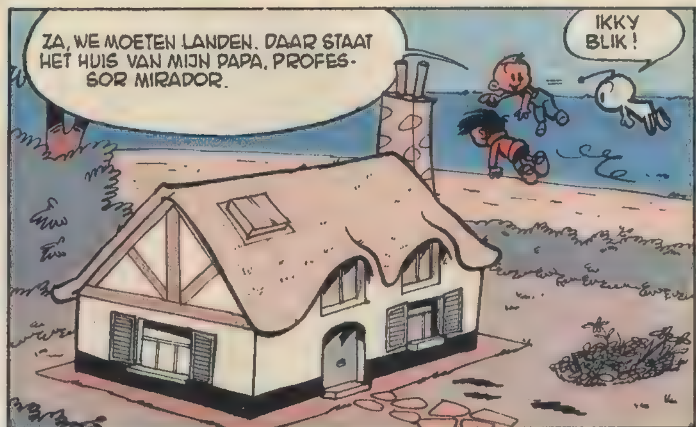

-UIT-DE-RUIMTE

ZA-UIT-DE-RUIMTE

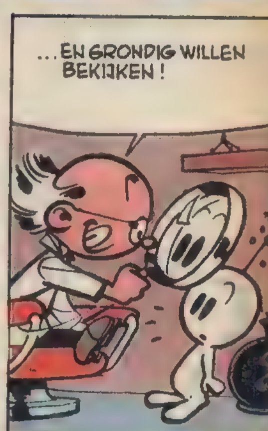

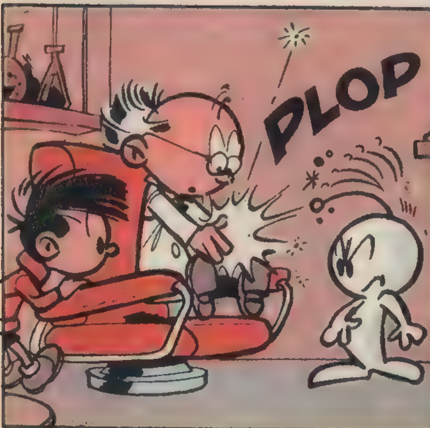

WORDT VOORTGEZET

IN DE GREEP

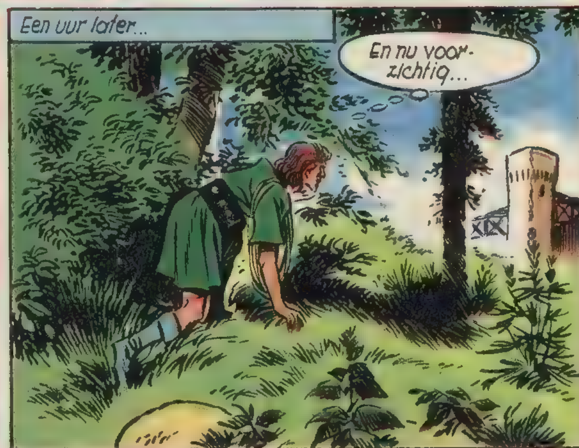

Ondertussen in de herberg Het Zeepaard.
Nog steeds niets... Ik ben benieuwd of Ragnard meer geluk heeft gehad dan ik.

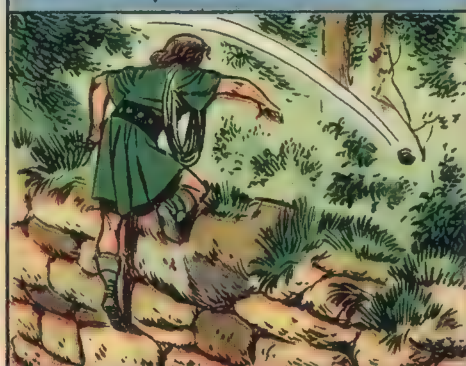

Hij is naar buiten gegaan. Zou hij de man die wij zoeken hebben gezien?

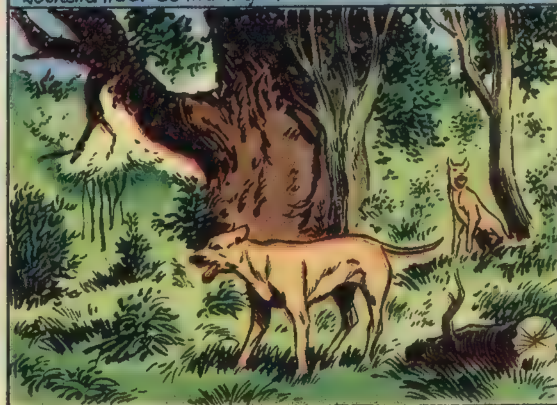

Wat is dat! Een briefje!

Ik heb de dieven gevonden, zij houden zich schuil in het kasteel van Bornehelm. Ik wacht op je achter de Oost-muur.

Schitterend!... Behalve een klein detail: Ragnard heeft nooit kunnen schrijven!

Een uur later...
En nu voorzichtig...

De Viking neemt een dikke steen op en gooit hem met alle macht in de struiken, waar hij met veel lawaai tussen gebroken takken neerkomt.

Meteen komen twee grote waakhonden te voorschijn, zoekend naar de indringer.

Honden! Die schurken hebben geen enkele mogelijkheid verwaarloosd.

Geruisloos kruipt Harald langs de muur naar beneden, waar hij een vreemd werktuig maakt.

Zo, dit zal van pas komen.

Moge Odin mij beschermen.

VAN DE ANGST

Ragnard, die de dief achtervolgde, kwam in een valstrik terecht. Harald heeft nog geen spoor gevonden.

DOOR L. en F. FUNCKEN

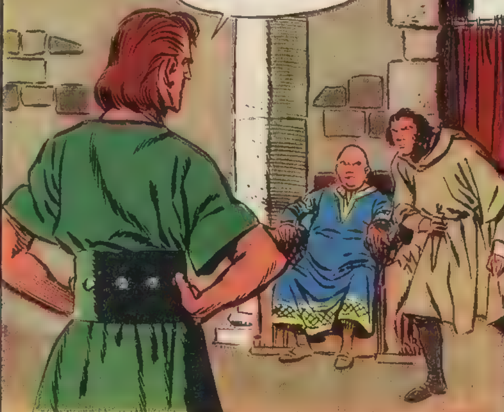

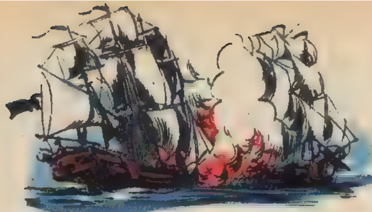

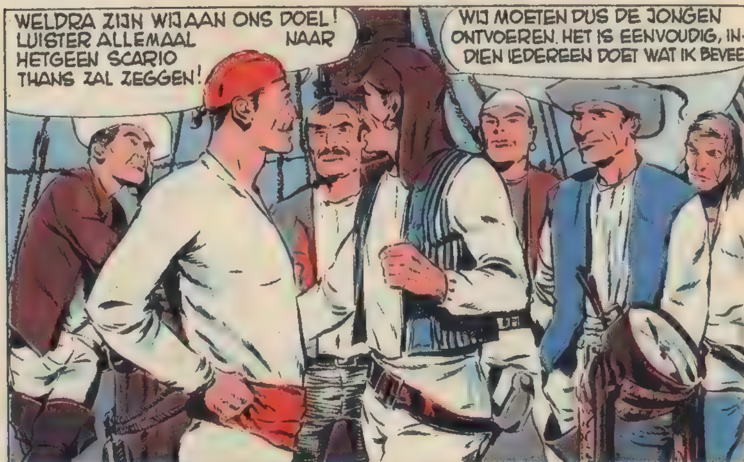
WORDT VOORTGEZET

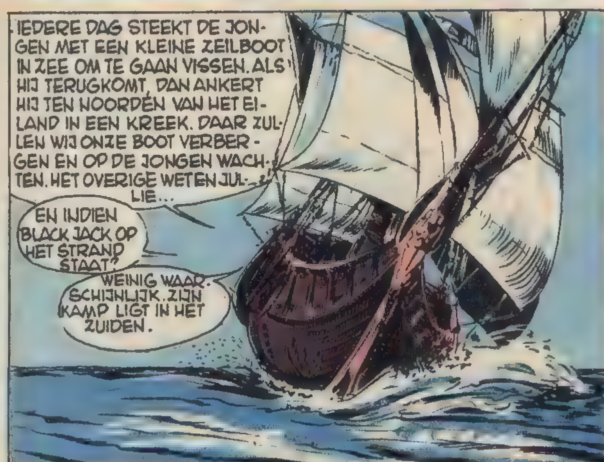

DE PIRATEN

Scario heeft Diego weergevonden en samen zullen

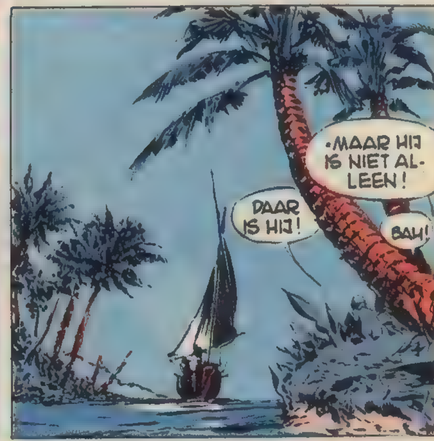

van de CARAÏBEN

DOOR RENÉ LEONARD

zij trachten Black Jack te overmeesteren.

WORDT VOORTGEZET

DE « Pluto » zou de volgende morgen bij dageraad onder zeil gaan en Kapitein Michiel was in een bijzonder slechte bui. Het was werkelijk niet het geknipte ogenblik om hem voor een kleinigheid te komen storen.

Van beneden zagen de oude dame en de jongen hem druk op de loopbrug van de kade naar het schip heen en weer lopen. Zij aarzelden.

— Hij ziet er niet gemakkelijk uit, zei de oude dame.

Op het dek van het schip heerste een geweldige drukte. Matrozen klommen in de masten, de touwen van de kaapstanders knarsten. Aan een stuk door liepen sjouwers, zwaarbeladen met kisten en zakken van de kade naar het open ruim van de « Pluto ». De laatste uren voor het vertrek brachten, zoals altijd, een koortsachtige stemming met zich mee. Dit keer zou de « Pluto » afvaren met een lading kolen, ijzeren staven en afgewerkte goederen bestemd voor Rio en Valparaiso. Daar zou deze lading worden vervangen door edele houtsoorten en dat hout zou wederom in Australië worden omgeruild voor graan, dat voor Engeland was bestemd. Twee jaar lang zou de « Pluto » wegblijven.

Kapitein Michiel bleef even staan om zijn korte pijp op te steken, hij keek over de vlam van zijn aansteker heen en zag het vreemde stel op de drukke kade.

— Vooruit, zei de jongen, laten wij het proberen.

Hij trok de stoute schoenen aan en stapte op de kapitein af, schuchter gevolgd door de oude dame.

— Wacht even, Dirk, denk er nog eens over na.

— Er valt niet meer te denken, moeder, mijn besluit is genomen.

Kapitein Michiel kwam de loopplank af. Met zijn kleine ogen, zijn zwarte baard en zijn pet, die diep over zijn voorhoofd getrokken was, zag hij er van dichtbij nog stuurser uit dan van op een afstand. Met tegenzin zag hij Dirk en zijn moeder naderen.

— Kapitein, zei de oude dame, hebt U geen scheepsjongen nodig...

Het was niet de gewoonte dat aspirant-matrozen zich kwamen voorstellen begeleid door hun moeder. Wantrouwend bekeek de kapitein Dirk van top tot teen.

« Het joch ziet er maar zwakjes uit, dacht hij, hij doet wel flink maar hij is hoogstens vijftien, zijn borstkast is smal en hij heeft spillebenen... »

— Neen, antwoordde de kapitein nors, de bemanning is voltallig !

— Maar ik hoorde...

— Dan hebt U verkeerd gehoord, ik heb niemand meer nodig.

Hij maakte rechtsomkeer en liep de loopplank weer op.

— Zie je wel, Dirk, zei de oude dame, het heeft geen zin aan te dringen.

Het huilen stond Dirk nader dan het lachen, toen hij ineens een zware stem naast zich hoorde :

— Een echte zeeman huilt nooit !

Verwonderd keek Dirk op. Hij zag een zwarte jekker met kopere knopen en boven de jekker een streng maar tegelijkertijd goedig gladgeschoren gezicht dat hem welwillend en glimlachend aankeek.

— Ik heet Morgan, zei de man in de zwarte jekker en ben stuurman op dit schip. Ik ben het, die de bemanning aanmonstert, met goedkeuring van de kapitein natuurlijk. Als ik het wil ben je morgen scheepsjongen aan boord van de « Pluto ».

— Ach ! mijnheer, zei de oude dame, hij praat over niets anders dan de zee. Hij is net het portret van zijn vader die kwartiermeester aan boord van de « Hoop » was, een fregat dat bijna drie jaar geleden verloren is gegaan.

— Werkelijk ? antwoordde Morgan ernstig, ik kende de « Hoop » het was een stevige schuit. Kom vanavond maar aan boord, scheepsmaatje, dan zal ik je je kooi aanwijzen.

***

De volgende ochtend bij het krieken van de dag, verliet de « Pluto » de haven. Drie mijlen buitengaats liet kapitein Michiel de grote kluiver hijsen. Eén voor één bolden de zeilen, de driemaster wendde de steven naar het Westen en verdween achter de horizon.

Al is de zee dan het symbool van de vrijheid toch lijkt er niets meer op een gevangenis dan een schip ! In de tijd van zeilvaart, was het leven er niet rooskleurig. Het was een hard en moeilijk bestaan, vooral voor de scheepsjongen. Daar hij eigenlijk geen enkele bepaalde taak had, moest hij, als-manusje-van-alles, alle karweien opknappen en in 't bijzonder de meest ontmoedigende en ondankbaarste. Er waren dagen dat Dirk het diep in zijn hart betreurde, dat hij niet aan wal was gebleven om voor notarisklerk te studeren zoals zijn moeder dat graag had gewild.

Kapitein Michiel mocht hem niet, wat al spoedig door de bemanning werd opgemerkt. De kapitein nam het Dirk kwalijk dat hij aan boord was, ondanks zijn advies en de anderen vonden hem zwak, onervaren en geniepig. Zij hadden hem tot zondebok gemaakt, indien Morgan hun niet in 't oog had gehouden. Gelukkig voor Dirk, had de stuurman hem onder zijn hoede genomen.

De tijd leek de jongen eindeloos lang. Om zich heen zag hij niets dan vijandelijke of onverschillige gezichten. Elke dag weer probeerde hij zich behulpzaam te tonen en van goede wil tegenover iedereen, maar het hielp niet. Meestal werd hij toch op slaag en plagerijen ontvangen. Hij had zich niet bemind kunnen maken.

's Avonds in zijn kooi op het tussendek, liet hij, ondanks het feit dat hij Morgans woorden niet had vergeten, menig traantje vallen...

De voorsteven naar het Westen gewend, baande de « Pluto » zich een weg over de spiegelende, groene en met schuimkoppen overdekte zee. In Rio liepen zij de haven binnen. Het was de éérste keer dat zij weer land zagen sinds zij Europa hadden verlaten. Dirk vroeg om aan wal te mogen gaan, maar de kapitein weigerde. 's Avonds als de matrozen dronken weer aan boord kwamen, had Dirk het hard te verduren. Morgan was afwezig zodat Dirk niemand had om hem te beschermen. Hij was heel ongelukkig. Hij sprak zichzelf moed in met de gedachte dat deze eerste reis een noodzakelijke beproeving was voor een jongen die zeeman wilde worden en dàt wilde hij toch immers. Maar er waren ogenblikken dat hij twijfelde en zich afvroeg of de beproeving niet boven zijn krachten was.

Verhaal door P. Step
Geïllustreerd door W. Vance

West-waarts

Kom mee naar pagina 24

DE 8e

De Vaillant-fabrieken hebben een school voor racers opgericht, die geleid

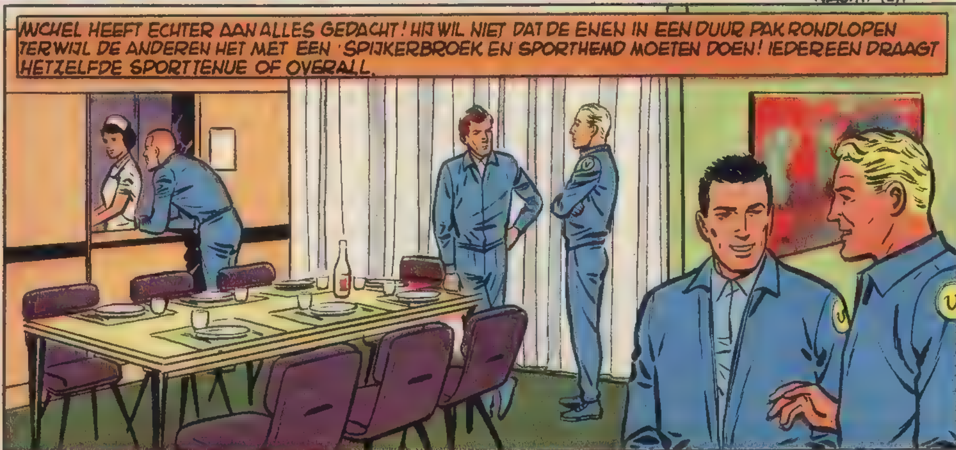

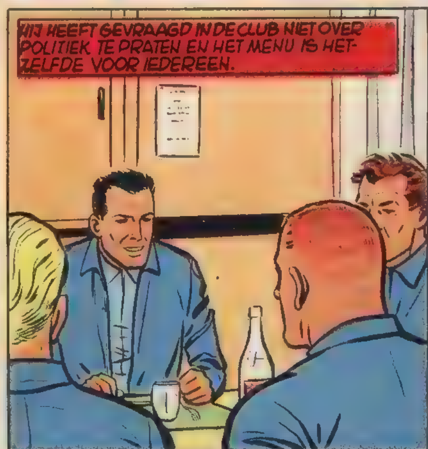

TOCHT DOOR DE NACHT. (1).

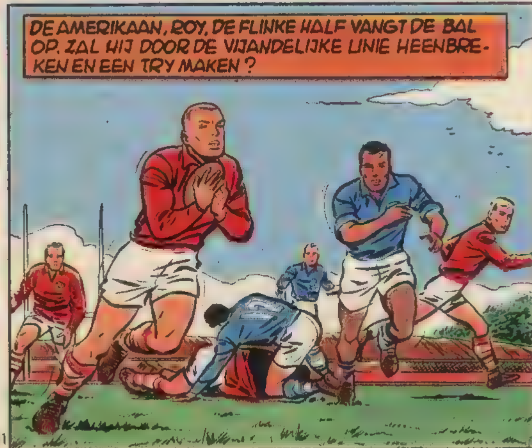

MAN

Vaillant Michel Vaillant door Jean Graton

wordt door Michel. Kandidaten van alle nationaliteit hebben zich aangemeld...

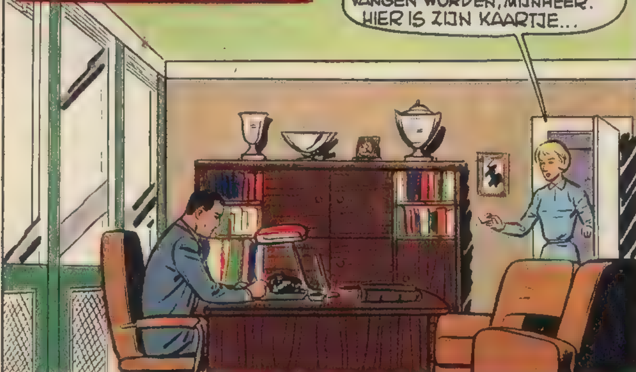

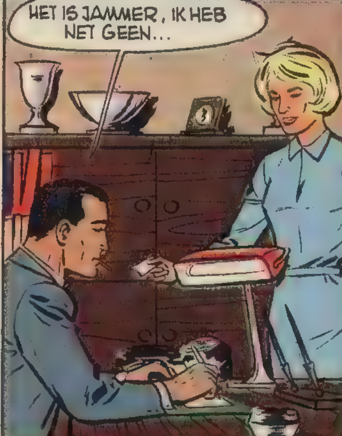

WEST-WAARTS

Vervolg van pagina 21

De eindeloze reis ging verder. Het schip zette koers naar het Zuiden langs kusten die men in de verte zag : afwisselend, hoge grijze bergen en het groen van tropische oerwouden. Langzamerhand veranderde het landschap. Het werd strenger en de wind werd koeler. De kapitein en de stuurman zagen er bezorgd uit. De bemanning maakte geen grapjes meer en de scheepsjongen werd minder geplaagd. Men naderde Kaap Hoorn, die helse streek van eeuwige tegenwinden, waar de storm altijd dreigt en waar zoveel schepen verloren zijn gegaan.

De « Pluto moest langs deze kaap om de Stille Oceaan te bereiken. Allen wisten zij dat het gevaar hen wachtte.

Zij lieten de Falklandeilanden aan bakboord en zeilden schuin naar het Zuiden op de kaap af. De wind werd snijdend en de zee woest. Kapitein Michiel raakte niet uitgeraasd. Aan de door vermoeidheid en ongerustheid gemerkte gezichten van de bemanning, zag Dirk dat zij door een gevaarlijke zone voeren.

Men bleef soms, zonder te slapen, 48 uren in de kleren. Tot aan de horizon was de zee één razende watermassa. Men zag de woedende golven stukslaan tegen de scherpe klippen waarvan de kleinste, indien men er tegenaan voer een onherroepelijke schipbreuk voor de driemaster betekende. De « Pluto » laveerde in de storm meter voor meter zonder vooruit te komen. Drie keer raakten zij in draaiwinden, drie keer werden zij in de Atlantische Oceaan teruggeworpen.

Op een nacht leek het of de wind eindelijk afnam. De « Pluto » kwam vooruit en had al de helft van de weg afgelegd, toen de storm met hernieuwde kracht losbarstte. Het werd een vreselijke nacht. Torenhoge golven spoelden over het dek. In de masten zwoegden de matrozen met al hun kracht met de zeilen, om het schip in zijn koers te houden, terwijl de storm onverminderd voort raasde.

Dirk hield zich zo goed mogelijk staande op het achterdek, hij zag Morgan voorbijgaan om een bevel te geven, toen een reusachtige golf over het achterdek sloeg. Het lukte Dirk zijn evenwicht te bewaren, maar toen het water was weggelopen was Morgan nergens meer te zien. Dol van angst keek de scheepsjongen om zich heen. De stuurman was tegen de onderkant van een der masten geslingerd waar hij met een gapende wonde aan zijn voorhoofd bewusteloos was blijven liggen.

Als hem geen hulp werd gebracht zou een volgende golf hem zeker overboord werpen... Dirk gilde zo hard hij kon, maar de storm overbulderde zijn zwakke jongensstem. Er kwam weer een golf aanzetten, Dirk gooide zich op de stuurman die hij met één hand vasthield terwijl hij zich met de andere hand aan een touw vastklemde. Toen de golf over hen heen sloeg stikte hij bijna. Maar het water spoelde weg en Dirk kon overeind komen.

Nu ging het erom de stuurman in veiligheid te brengen en zo spoedig mogelijk hulp te vinden Dirk spande al zijn krachten in om het lichaam van de reus aan de voet van de brug te slepen. Wel tien keer moest hij het opnieuw proberen. Telkens weer spoelden golven over de driemaster heen zodat hij de grootste moeite had om niet met zijn kostbare last overboord geslingerd te worden.

Eindelijk zag iemand hen. Zij waren gered.

— Waar was je ? vroeg de matroos, wij hebben de stuurman overal gezocht.

— Op de achterplecht, antwoordde de jongen, Mijnheer Morgan werd door een golf neergesmakt en bewusteloos geslagen.

— En heb jij hem alleen weggesleept ?...

Eindelijk leek het of de storm bedaarde, de wind gierde nog in het tuig, maar zijn kracht was verminderd. In het Westen leek de dageraad lichter. Op de brug stond kapitein Michiel, doodmoe, ongeschoren maar vrolijk. Tastend in de waterdichte zak van zijn oliepak zocht hij zijn pijp, zorgvuldig gestopt en bewaard voor die gelegenheid. Hij riep :

— Wij hebben het gewonnen, jongens !... Kaap Hoorn ligt achter ons !

De mannen drongen zich om de stuurman heen. De wonde was oppervlakkig en niet zo ernstig.

De kapitein kwam van de brug af, men vertelde hem het ongeluk en de redding van Morgan. Hij keerde zich naar Dirk toe.

— Je bent een beste jongen, zei hij.

Morgan kwam bij en glimlachte tegen Dirk.

— Ziet U wel dat ik gelijk had kapitein, fluisterde hij, als wij hem niet hadden meegenomen...

Dirk zag de zon opgaan over de Stille Oceaan. Het zou mooi weer worden, de « Pluto » had het gevaar achter zich. Een nieuw leven kon beginnen.

EINDE

Een oersterke man:

SAMSON

SCENARIO: Y. DUVAL   TEKENINGEN: J.L. FERMAN

IN HET JAAR 1137 VOOR J. CHR. GEBEURDE HET VOLGENDE IN HET DORP SARAA...

WAT IS ER AAN DE HAND?

HET IS ONTZETTEND!

DE FILISTIJNEN HEBBEN ZICH MEESTER GEMAAKT VAN THAMNATHA.

(1) SAMSON OF SIMSON, IN HET HEBREEUWS SJEMESJ = ZON.

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE VO

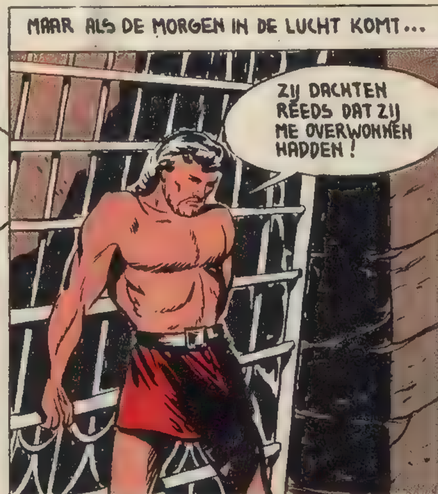

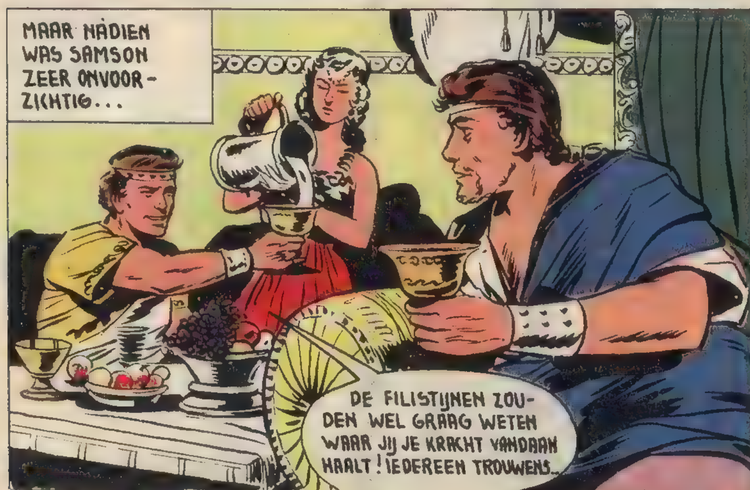

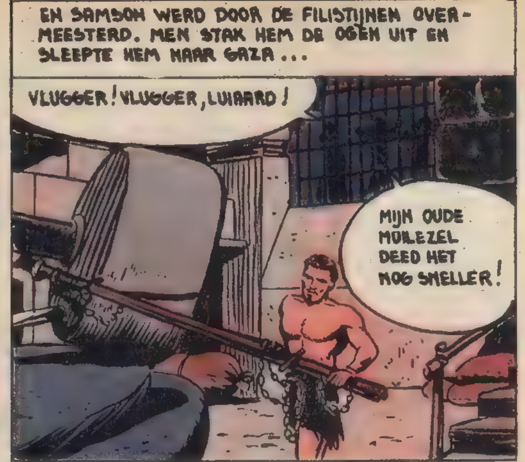

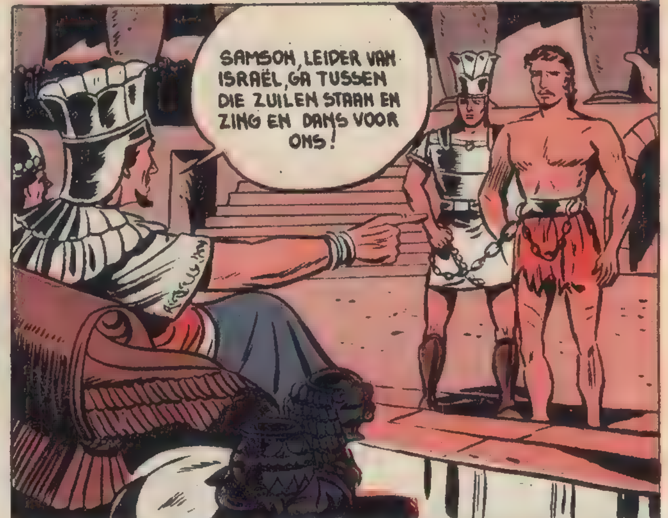
EN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !

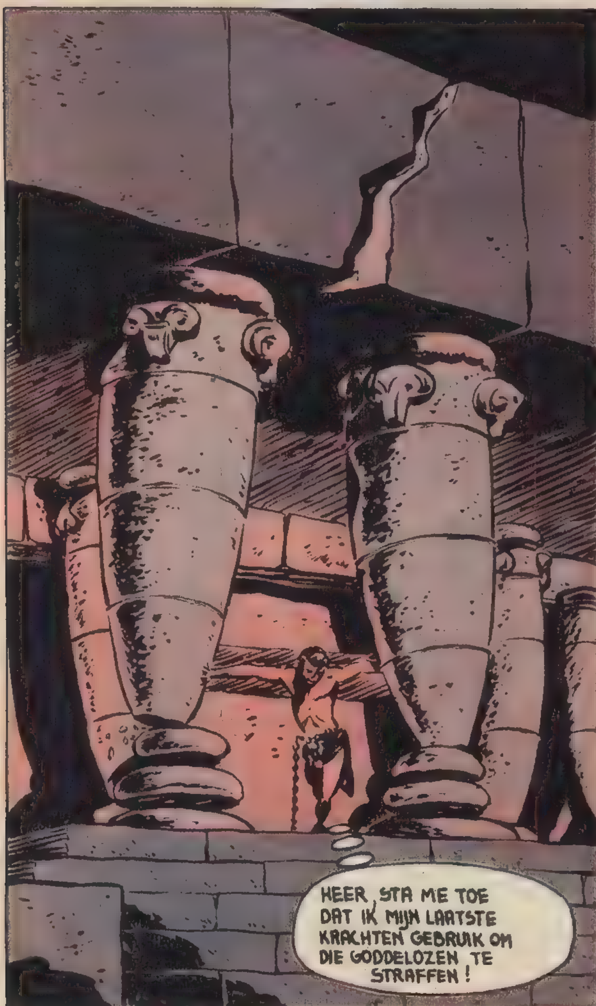

Volgende week : JEAN CAVALIER

GRATIS

Vermeer van Delft : **Een glas wijn.** *Een van de reproducties uit de collectie « De Meesterwerken van de Schilderkunst » 18 reeksen van 5 schilderijen in kleuren. Per reeks: 200 Kuifje's punten.*

De KUIFJE'S BON schenkt je eveneens :

De **AARDRIJKSKUNDE** in **KLEURENFOTO'S** — België (2 delen) — Europa (4 delen) — Amerika (1 deel is reeds verschenen). 67 reeksen kleurenfoto's.
Per reeks : 50 Kuifje's punten.

De GESCHIEDENIS VAN DE WERELD
33 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 Kuifje's punten.

De **KUIFJE'S CHROMO'S** : Luchtvaart - Luchtschepen - Marine - Automobiel. 46 reeksen mooie chromo's gepresenteerd door Kuifje
Per reeks : 100 Kuifje's punten.

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK OP DE KWALITEITSPRODUCTEN : Victoria — Materne — Colgate — Palmolive — Prosmans — Clé d'Or — Hacosan — Pana — Nosta — Vulpen Le Tigre — Palmafina — Ju'cy & Whip — Vandenheuvel — Kuifje's Fruit — Lombard uitgaven — Toselli.

Stuur je punten naar de **KUIFJE'S BON**, P. H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7 of kom ze ruilen in de **KUIFJE'S WINKEL** (zelfde adres) of in een warenhuis **A L'INNOVATION.**

Het is een flinke kerel

...hij drinkt

HACOSAN

voedt en versterkt

Ook gij zult de sterkste en de meest dynamische zijn omdat je voortaan elke dag HACOSAN drinkt ...je zult het bovendien ver brengen zoals Rik Van Steenbergen en tal van andere kampioenen.

Verkrijgbaar onder 2 vormen

in dozen, met KUIFJE'S BON
in flessen,
klaar om te drinken.

Ik bouw als een ingenieur...

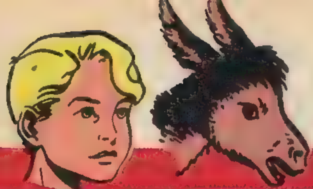
met de nieuwe MECCANO *62*

Op het ogenblik maak ik een lanceerbaan voor raketten. De nieuwe stukken **MECCANO 62** samen met die welke ik al had, maken alles mogelijk. En daarbij dan nog de nieuwe handleidingen, die geweldig zijn!

Het is trouwens een spel dat groeit : ik leg het zo aan, dat ik aanvullende dozen krijg, elke keer als er van geschenken sprake is.

'N RAAD : doe wat ik gedaan heb : stuur gauw deze bon aan **MECCANO 62**
Ets Fremineur, Bogaardenstraat 1 - Brussel 1
en je ontvangt GRATIS een mooie folder in kleuren : werkelijk reuze !

BON
NAAM : ....
ADRES : ....
STAD : .... A 20

HET GEVECHT

Teddy en Maggy zijn in een kamp in Oostenrijk. Ze zullen helpen aan de

IN DE BERGEN

EEN AVONTUUR
van POM
en TEDDY
DOOR F. CRAENHALS

wederopbouw van een dorp. Bij hen bevindt zich ook de sterke Samson.

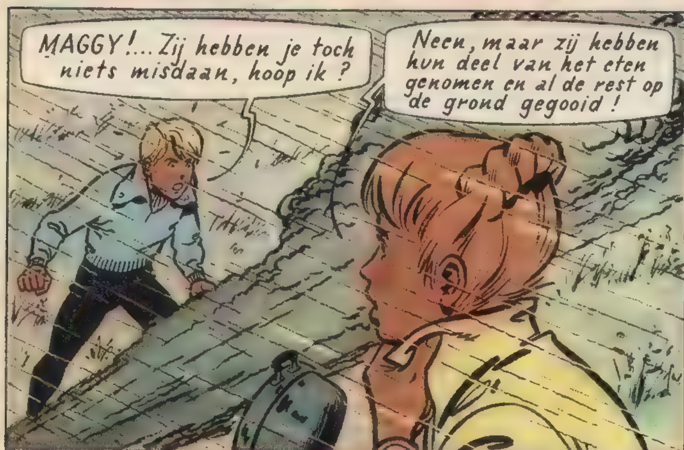

WORDT VOORTGEZET

Sproetje geeft les

SOLORAMA

Encyclopedie van landen en volken in woord en beeld

Aanvraagkaart : aflevering 1

Ik zend U deze aanvraagkaart met de vereiste punten en postzegels en ontvang van U ***aflevering 1*** *van Solorama : " Woestijnen van Hitte en Koude ". Het volledige boek omvat 12 afleveringen.*

HANDTEKENING :

....

Adres in blokletters a. u. b.

NAAM ....

.... straat Nr ....

WOONPLAATS ....

....

Dit aanbod is alleen geldig in de provincies Oost- en West-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg en het arrondissement Leuven. Union N.V. behoudt zich het recht voor om te allen tijde met de publicatie op te houden.

PLAK HIER

1 SOLORAMA PUNT	**1** SOLORAMA PUNT
1 SOLORAMA PUNT	**1** SOLORAMA PUNT
1 SOLORAMA PUNT	**1** SOLORAMA PUNT

PLAK HIER

1 POSTZEGEL VAN **3 F**	**1** POSTZEGEL VAN **3 F**	**1** POSTZEGEL VAN **3 F**

Zend deze kaart, duidelijk ingevuld, onder gesloten omslag en gefrankeerd met 3 F naar
SOLORAMA - MERKSEM

De Solorama punten vindt u op de Solo-pakjes.

SO R 2 - 1927 V

Solo MARGARINE **de beste... en extra-voedzaam!**

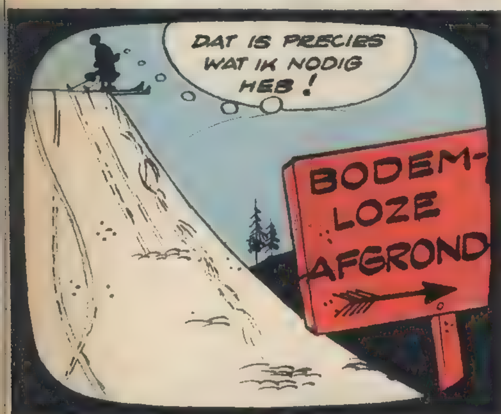
PROFESSOR TWIST GAAT SKIEN!

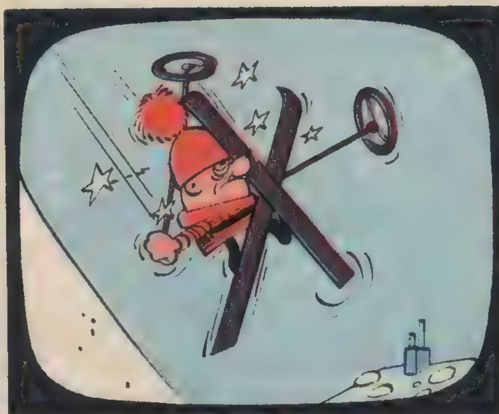
TEKENINGEN: FONSKE
SCENARIO: J. ACAR

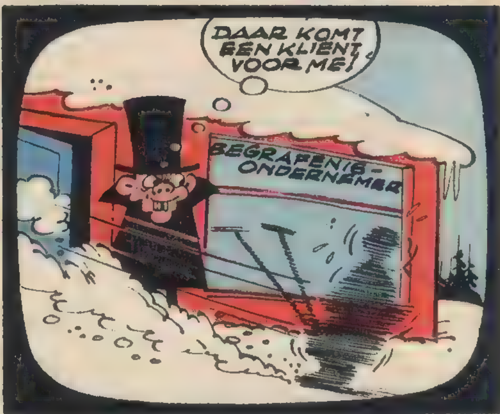
ONZE TV-STRIP

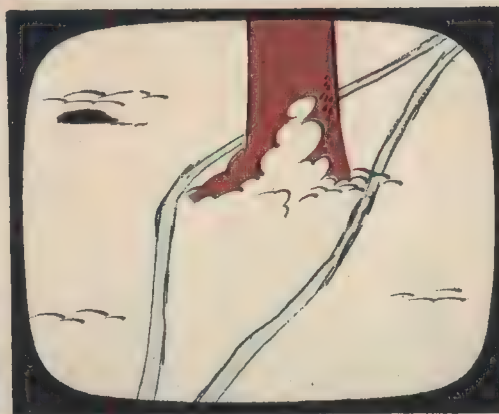

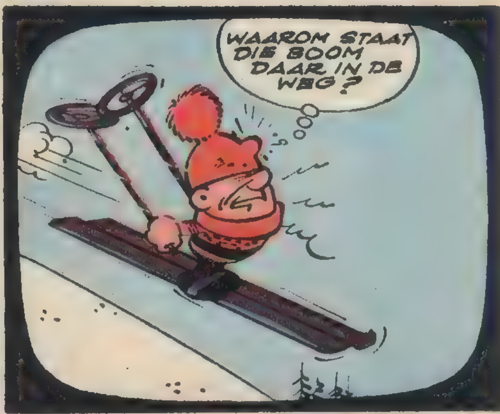

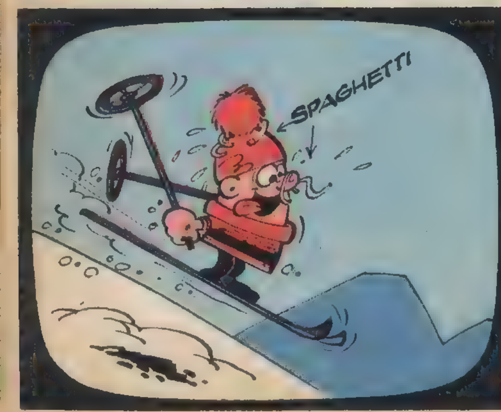

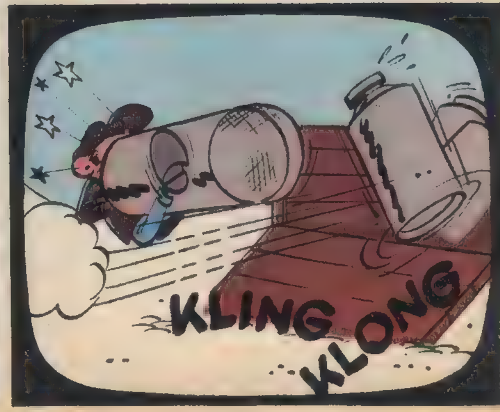

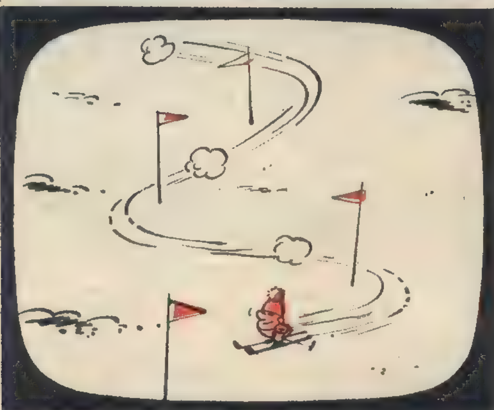

GEEF ME NU HET PAPIER VOOR DE BOTER!

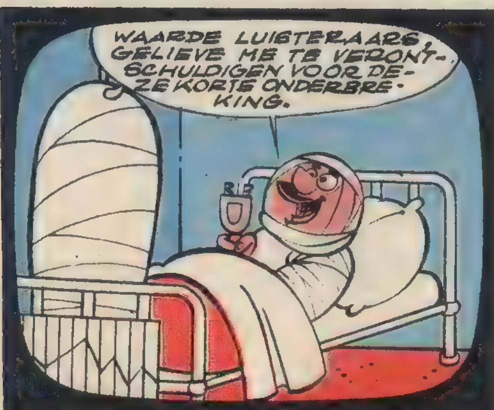
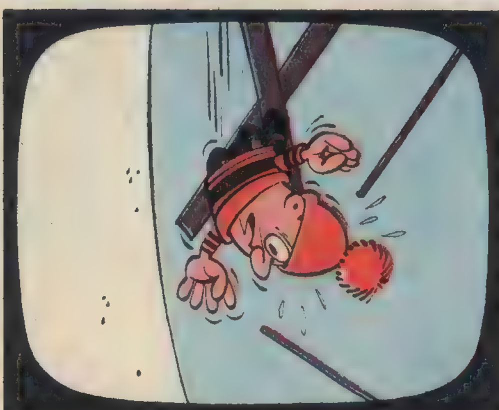
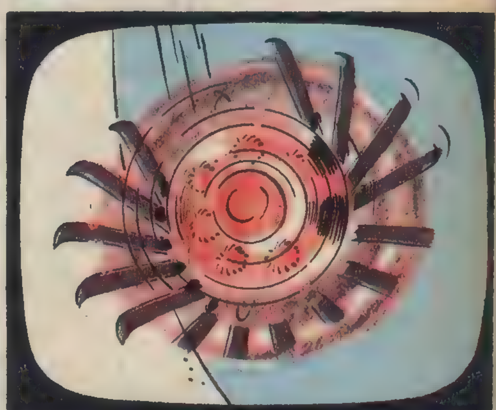

LOOPWEDSTRIJD VOOR OBERS

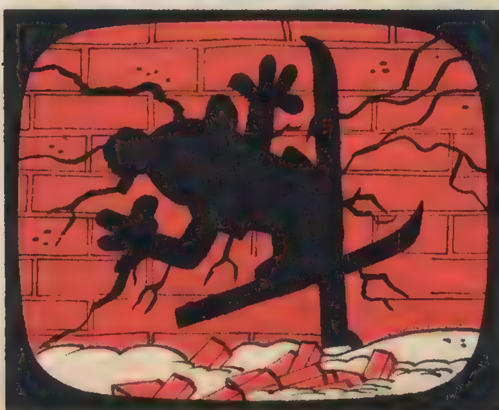
ZIP

?
!

HIK! HIK!

WAARDE LUISTERAARS, HET IS SENSATIONEEL! HET REKORD WERD VERPULVERD. IK ZAL TRACHTEN EEN INTERVIEW AF TE NEMEN VAN DE OVERWINNAAR DIE MET EEN SUPERSONISCHE SNELHEID OP MIJ TOEKOMT!
RIP

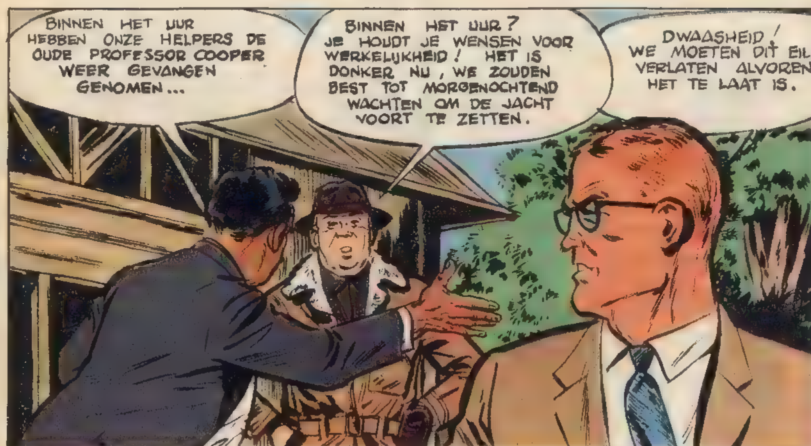
ALLEMACHTIG

WAARDE LUISTERAARS, GELIEVE ME TE VERONTSCHULDIGEN VOOR DEZE KORTE ONDERBREKING.

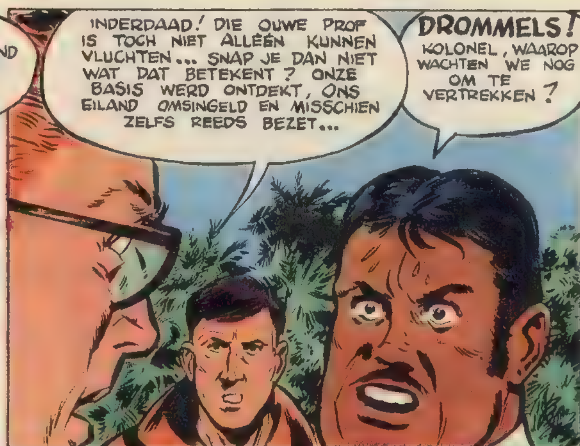
HAD IK NU MAAR IETS OM MIJ TEGEN TE HOUDEN!

ZIEZO, WE ZIJN ER!
EINDE

Dan heeft zijn vader kunnen bevrijden, maar ze worden achtervolgd door hun vijanden en er bestaat weinig kans dat zij zullen ontsnappen...

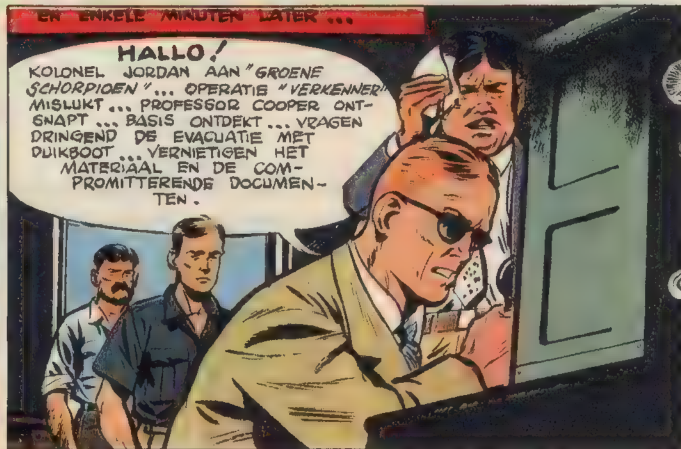
Het Geheim van

DAN COOPER

A. Weinberg

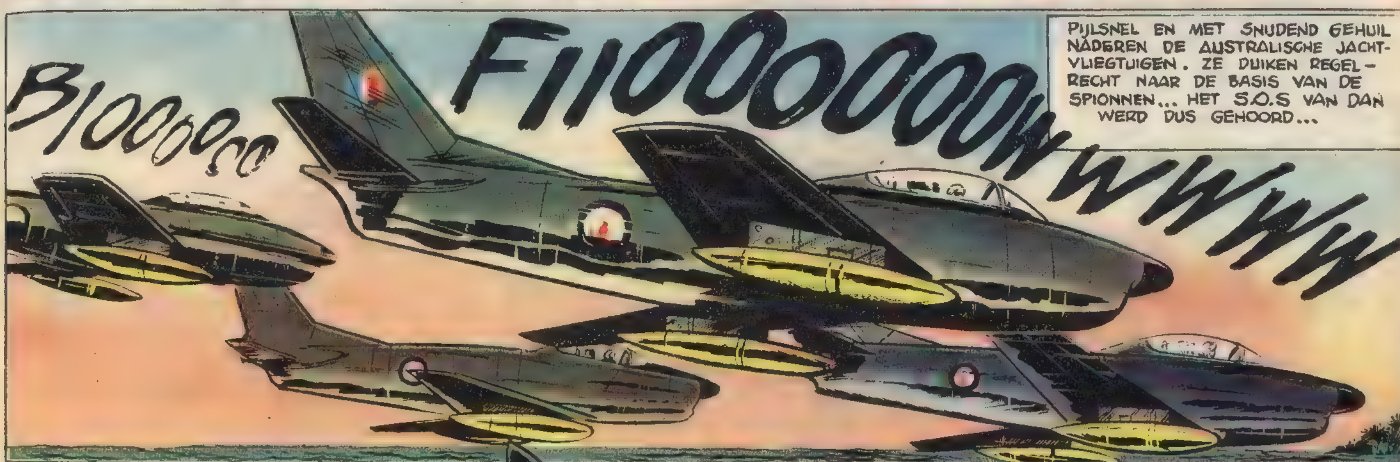

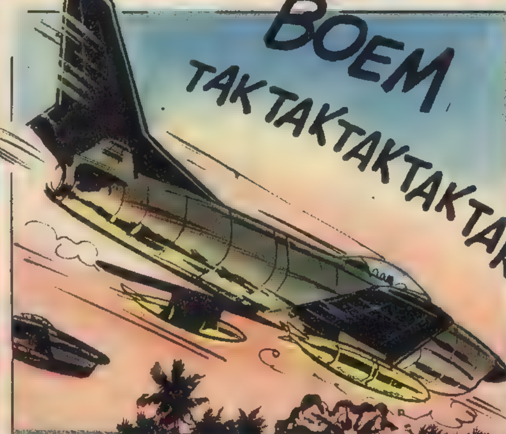

WORDT VOORTGEZET

EEN KRANT VAN 2 KG:

vooral belangstelling voor plaatselijk nieuws. Hierin verschillen ze trouwens niet veel van krantelezers uit Nederland en België.

De New York Times werd opgericht in 1851 door Henry J. Raymond en werd in 1896 overgenomen door Adolphe S. Ochs. Op dat ogenblik telde het blad slechts 20.000 lezers, maar had reeds driehonderd medewerkers! Thans telt het personeel niet minder dan 3500 leden, de staf van redacteurs en correspondenten bedraagt 800 man.

De beste nieuwsdienst

Toen de krant in handen kwam van A.S. Ochs verscheen zij in de week op twaalf en 's zondags op vierentwintig bladzijden. Nu zijn er dagelijks veertig pagina's en 's zondags ongeveer tweehonderd. De prijs van dat week-endnummer bedraagt ongeveer, in onze munt berekend, 25 frank of ongeveer 1,80 gulden.

De **New York Times** is bekend om zijn uitstekende nieuwsdienst. De krant beschikt over alle mogelijke technische hulpmiddelen zoals radiotelefoons, telescriptors en automatische radio-ontvangers, beeldseiners, enz. Zodoende kunnen de berichten, die uit gans de wereld toestromen, in een minimum van tijd verwerkt worden. Eén uur nadat ergens, op een reusachtige afstand, een belangrijke ge-

Een krant is een ernstige zaak

De krant heeft ongeveer honderd buitenlandse berichtgevers in alle landen aan het werk. De berichten worden geschift in zes departementen. Elk van die afdelingen heeft een verantwoordelijke hoofdredacteur met een staf van een tiental medewerkers. Elk departement beschikt tevens over een « copy-reader » (kopijlezer), die ieder bericht aandachtig naleest en de artikels zo nodig inkort. Hem valt ook de moeilijke taak te beurt, geschikte titels te vinden.

Het devies van de New York Times luidt: « Al het nieuws dat kàn gedrukt worden, màg gedrukt worden. » Toch gaan de redacteurs omzichtig te werk. Er wordt geen overdreven aandacht geschonken aan ophefmakende misdaden of sensaties, en deze worden evenmin in speciale rubrieken ondergebracht, zoals andere Amerikaanse kranten wel doen. De titels van de New York Times zijn ook vrij klein en het gebeurt, dat op de éérste pagina zelfs niet één foto staat.

De zondagbijvoegsels worden doorgaans een paar dagen bij voorbaat gedrukt. Dit feit zette de krant wel eens in hachelijke papieren. Zo werd in het zondagsblad eens een zeer goede reportage gepubliceerd over « de beroemdste onder de levende Mexicanen », na-

New York Times.

EEN vriend maakte onlangs een studiereis naar Amerika en vergastte ons bij zijn terugkeer op een « souvenir », namelijk een week-endnummer van **The New York Times.** Met zijn verschillende bijlagen — voor de vrouw, voor de jeugd, voor de sportliefhebbers, TV en radio, mechaniek, autosport e.d. — woog die krant juist 1 kg 950 gram! Het was de tweede keer dat we die grote Amerikaanse krant in handen kregen. De eerste keer gebeurde dat in 1948, toen de oplage van dat blad ruim een half miljoen exemplaren bedroeg, terwijl het week-endnummer schommelde tussen 800.000 en 1 miljoen nummers. Thans is de gewone oplage gestegen tot méér dan 600.000 exemplaren.

De **New York Times** is lang niet de Amerikaanse krant met de hoogste oplage! De **Daily News** (New York stad) is een ochtendblad dat drukt op 2.026.850 exemplaren. In totaal verschijnen in Amerika 1.761 kranten met een gezamenlijke oplage van ongeveer 82 miljoen. De helft geeft pagina's in meerkleurendruk, meestal echter slechts in het week-endnummer.

Ofschoon er heel wat nieuws uit het buitenland in voorkomt, hebben de lezers toch

beurtenis plaats had, komt de speciale editie reeds van de pers. De telefonische oproepen worden op een speciale band geënregistreerd. De vakmensen die de automatische zetmachines doen werken, plaatsen die band in een magnetofoon en typen dan het nieuws terwijl de stem van de reporter door een luidspreker klinkt. Op elk ogenblik kunnen de typisten die stem, door een simpele voetdruk op het pedaal, even onderbreken.

Bliksemsnel

Het was ook de **New York Times** die voor zijn reporters-fotografen een reisinstallatie ontwierp waarmee ze foto's konden « uitzenden » en « opnemen ». Dit apparaat gaf zo'n mooie resultaten, dat het Amerikaans leger er tijdens de jongste wereldoorlog gebruik van maakte.

Wanneer een dagbladfotograaf bij voorbeeld per vliegtuig naar een plaats wordt gezonden waar zich een ramp heeft voorgedaan en er zijn kiekjes heeft gemaakt, ontwikkelt hij ze ter plaatse, brengt zijn draagbare fotozender in werking, roept de hoofdredactie op en tien minuten later gaan die foto's reeds als cliché's ter perse...

melijk generaal Obregon. Maar één of twee dagen vóór het zondagsblad normaal moest verschijnen, werd Obregon vermoord...

Er is ook een literaire bijlage, met artikels over de moderne literatuur en uitvoerige boekbesprekingen. Die rubriek « Kunst en Kultuur » omvat doorgaans 28 pagina's en wordt verzorgd door de beste critici en kunstenaars. De kritiek van de New York Times is van de grootste betekenis, zowel voor een auteur als voor een uitgever.

De advertenties brengen jaarlijks ongeveer 35 miljoen dollar op. Maar de krant is erg kieskeurig inzake annonces. Men weigert advertenties die te schreeuwerig en smakeloos zijn opgemaakt en die de waarde van andere annonces op dezelfde pagina zouden verminderen. Titels zoals « de beste » of « de grootste » worden in alle publiciteitsteksten ongenadig geschrapt.

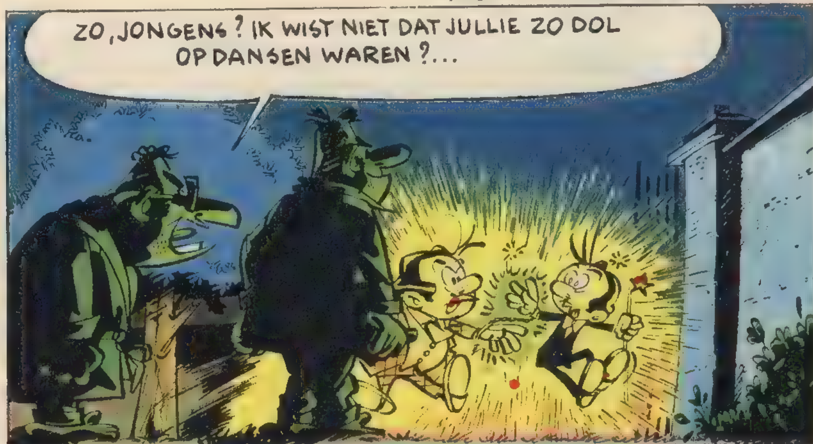
Ja, de New York Times is een ernstige krant die haar medewerkers zeer goed betaald. De bijzonderste medewerkers verdienen jaarlijks meer dan een miljoen frank en ook aan de andere medewerkers worden honoraria uitgekeerd, die ongeveer 25 % hoger liggen dan bij om het even welke andere Amerikaanse krant.

GRETA BERGEN

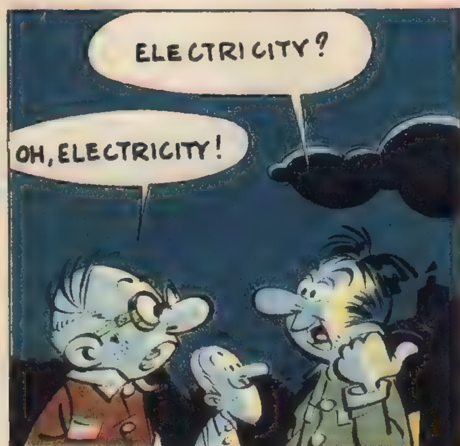
Spaghetti en Prosjoetto besluiten te vluchte

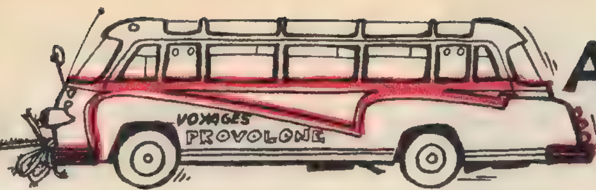

PARIJS

DOOR **ATTANASIO**
TEKST: GOSCINNY

ar helaas, het hek staat onder stroom...

HET IS LUNCHTIJD, IK ZAL ZE EENS FLINK BANG MAKEN!...

LUISTER GOED ALLEMAAL! ALS IK HET LOSGELD VOOR JULLIE NIET ONTVANG, DAN SCHIET IK JULLIE ALLEMAAL NEER! BEGREPEN!...

VERTAAL!...

WASWASKAS-KOESKIEKELAWAN HUP! HUP!...

!

WAT GEK, ZE REAGEREN HELEMAAL NIET?!?...

!

BREAD PLEASE!

?

WAT WIL HIJ?

Z, Z, ZOUT...

HIER...

NO! BREAD!...

MAAR NEE, PROSJOETTO, JE BENT IN DE WAR! HIJ WIL WIJN HEBBEN!...

O JA! WIJN!...

NEE! BRWOOD!

WAT IS ER HIER AAN DE HAND!

HIJ HEEFT EEN SLECHTE UITSPRAAK!

HEEL SLECHT! HIJ SPREEKT BROOD ALS WIJN UIT EN WIJN ALS ZOUT!...

Op speurtocht met R
MIJNHEER X SLAAT TOE OM

Roman door
A.P. DUCHATEAU
GEILLUSTREERD
DOOR TIBET

Hoofdstuk 6

RIK DOET EEN EED!

RIK RINGERS glimlachte ironisch en antwoordde :

— Niet mogelijk ! Geloof je dan nog altijd dat Guy schuldig is, commissaris ?

— Binnen enkele momenten zullen wij meer weten ! antwoordde Baardemakers en haalde de schouders op. Ik heb Girard de opdracht gegeven Guy Marquet de ganse avond te schaduwen...

De telefoon rinkelde. Baardemakers keek strak naar het toestel, fronste de wenkbrauwen en haakte brutaal af.

— Hallo ! Ho, jij bent het, Girard... Heb je nieuws ? Wat ?... Hoe ?... Prachtig ! Ik feliciteer je ! Knap gewerkt ! Blijf maar daar, je arresteert hem wanneer hij terugkomt en je brengt hem naar het commissariaat !

— Wat is er nu gebeurd, commissaris ? vroeg Rik zodra Baardemakers de hoorn had neergelegd.

— Guy Marquet is de ganse avond van huis weg geweest.

— Dat bewijst nog niet dat hij schuldig is !

— Wacht even ! Toen hij wegging, zei hij tot zijn moeder dat hij pingpong ging spelen in het Central Palace... Om acht uur is hij met zijn Peugeot vertrokken... Met zijn Peugeot die Michelin X-banden heeft !

Een kruisverhoor

Eén uur dertig, in het commissariaat. Rik Ringers had reeds meer dan eens een ondervraging van verdachten bijgewoond, maar nooit had hij zich zo onbehaaglijk gevoeld. Onder het felle licht van de lampen, was het gelaat van Guy Marquet bleek en ingevallen. De jongeman deed zijn best om zelfzeker en juist te antwoorden op de vragen die commissaris Baardemakers en inspecteur Kempers ononderbroken op hem afvuurden... Zijn ogen waren rood van vermoeidheid en deden pijn van het schelle licht. Zijn voorhoofd leek nog magerder en jonger. Af en toe keerde hij zich naar Rik Ringers, die in een hoek van het bureau zwijgend en roerloos luisterde. Het was net of er in de blik van Guy Marquet misprijzen lag. Uit die blik sprak duidelijk : « Je bent net zoals de anderen ! Ook jij gelooft dat ik schuldig ben ! »

Rik Ringers had met Guy te doen, alhoewel deze laatste niet de geringste inspanning had gedaan een tikkeltje vriendelijker te zijn, integendeel ! Rik zag echter wel in dat Guy Marquet ten slotte nog maar een jongen was, een jongen van twintig, die vocht tegen de schijn die tegen hem was. Hij vocht alleen tegen de taaie politiemannen die hem bestookten met vragen en die trachtten hem tot bekentenissen te dwingen. De politiemannen deden hun plicht. Te Saint-Cloud was ten slotte een oude man doodgevonden en iemand had die dood op zijn geweten. Maar Rik Ringers dacht ook aan de moeder en de broer van Guy Marquet, die angstig en zwijgend wachtten en nog steeds hoopten dat hun zoon en broer zou vrijgelaten worden...

Een zwakke verdediging

Voor de tiende keer vuurden Baardemakers en Kempers dezelfde vragen af op de jongeman, wiens gelaat nog steeds beschenen werd door het felle licht van de grote lampen.

— Waar was je tussen elf uur en middernacht ?

Guy was hees. Hij stotterde :

— Ik heb het je reeds gezegd. Ik reed per auto.

— Alleen ?

— Ja.

— En je maakte geen tochtje in de omgeving van Saint-Cloud ?

— Neen.

— Ben je er wel zeker van dat je niet vergezeld was door een vriend ?

— Ik was alléén, alléén... Hoe dikwijls moet ik het nog zeggen !

— En je bent naar Saint-Cloud gereden ?

— Neen !

— Gebeurt het vaak dat je zo op goed geluk af door de nacht rijdt ?

— Ik was zenuwachtig en opgewonden. Mijn moeder had me tijdens het avondmaal een heleboel verwijten gemaakt... Ik had lust mijn zinnen te verzetten...

— Om welk uur ben je toegekomen in Central-Palace ?

— Om twintig minuten over middernacht.

— Wat heb je dan gedaan ?

— Niets. Ik heb gekeken naar twee mannen die pingpong speelden.

— Hoe lang ?

— Weet ik niet. Tien minuten misschien...

— En het is toen dat men je aan de telefoon heeft geroepen ?

— Ja.

— Vertel dat, beval Baardemakers.

Guy sloot even de ogen alsof hij zich wou dwingen kalm te blijven. Dan opende hij ze opnieuw en antwoordde :

— Het was een mannenstem. Ik kende ze niet. Men zei : « Telefoneer je oom. Hij heeft je nodig ! » Dan werd er ingehaakt...

— En je hebt je oom te Saint-Cloud opgebeld ?

— Dat weet je maar al te best !

— En waarom heb je weer ingehaakt zonder te spreken ?

— Dat was een reflex. Ik hoorde je stem, ik herkende ze dadelijk... En ik had een soort van bang voorgevoel... Ik heb de hoorn neergelegd.

— Zou een onschuldige naar jouw mening aldus handelen ?

— Ja, vermits ik het gedaan heb !

Inspecteur Kempers grinnikte. Commissaris Baardemakers nam het verhoor weer op.

— Marquet, je verdediging is niets waard. Wanneer je met die verdediging voor de rechtbank komt, hakt de advocaat-generaal je aan stukken ! En weet je wat dat betekent ?

Guy was zichtbaar onder de indruk. Langzaam en nadrukleggend op iedere lettergreep vervolgde Baardemakers :

— Dat betekent de gevangenis ! Het kan je vele jaren kosten, Marquet !

Verontwaardigd en opstandig riep de jongeman :

— Het is niet mogelijk ! Dat kunnen ze niet doen ! Ik heb je de waarheid gezegd !

De hobby van oom

Was Guy Marquet onschuldig of schuldig ? Rik Ringers vroeg het zich voor de honderdste keer af. Af en toe klonken de woorden van Guy Marquet oprecht en eerlijk en soms gaf hij de indruk een jong misdadiger te zijn, die wanhopig trachtte uit de nesten te geraken.

— Voor mij is de zaak zeer duidelijk, zei Baardemakers. Je wou iets hebben van je oom. Een kostbaar voorwerp of geld... Je hebt hem bang willen maken... Zondagavond ben je met je auto op hem afgereden, maan dagnamiddag heb je hem getelefoneerd...

— Maar dat is toch belachelijk ! Hij zo mijn stem herkend hebben !

— Ach wat ! Je hebt je stem veranderd ofwel heb je je handlanger opdracht gegeve te telefoneren !

k Ringers
MIDDERNACHT

GUY IS LIJK EEN OPGEJAAGD DIER EN VECHT WANHOPIG VOOR ZIJN VRIJHEID!

— Ik heb geen handlanger en ik heb niets misdaan, niets !

— Gisterenavond ben je dan het huis te Saint-Cloud binnengedrongen langs het venster. Je oom was daar zo van geschrokken dat hij een hartcrisis kreeg die voor hem fataal was. Misschien was het net dàt wat je zocht... zijn dood...

— Neen, dat is gelogen !

— Je bent dan naar Parijs teruggekeerd, je bent naar Central-Palace gegaan en je was zo onvoorzichtig te telefoneren. Ik weet niet met welk doel... Misschien wou je alleen maar weten wat er daar gebeurde...

— Dat is je reinste waanzin ! Het is fantasie ! Ik geef je mijn woord dat ik onschuldig ben !

— Ja, natuurlijk... fluisterde de commissaris met een diepe zucht. Je woord aan de ene kant van de balans en wat heb ik aan de andere kant ? **Eén : een auto met jouw nummerplaat trachtte Leriche zondagavond omver te rijden. Twee : in de tuin te Saint-Cloud sporen van banden Michelin X, dezelfde banden als die van jouw wagen. Drie : je hebt geen alibi ! Vier : je telefoneerde naar je oom thuis. Je hebt ingehaakt zonder een woord te zeggen.**

Rik Ringers kon de commissaris geen ongelijk geven. Al die feiten beschuldigden Guy. Is hijzelf nog wel zó overtuigd van de onschuld van de jongeman ? Is het niet met Guy en diens handlanger dat hij in de duisternis heeft moeten vechten ? Niets bewijst het, maar er is ook niets om het op overtuigende wijze te weerleggen. Maar er is Gilbert, en Rik heeft aan Gilbert beloofd dat hij Guy zou helpen.

— Commissaris, mag ik hem een vraag stellen ?

Baardemakers leunde in zijn zetel, stopte zijn pijp en zei :

— Goed, ga je gang...

— Guy, wist je dat je oom zulk een zonderlinge verzameling had ?

Na een ogenblik aarzelen antwoordde de jongeman :

— Ja, hij had er me over gesproken.

— Misschien had hij ze ook getoond ? zei Kempers listig.

— Ja.

Baardemakers zette dan het verhoor in die richting voort en vroeg :

— Wisten je moeder en je broer iets af over dat geheim museum ?

— Neen. Oom had me doen zweren er met niemand over te praten !

— Waarom ?

— Gilbert was nog te jong en moeder zou er zich beslist boos hebben om gemaakt.

— En wat dacht jij er zelf van ?

— 't Ging me geen snars aan. Ik vond het een zeer zonderlinge hobby, maar oom was nu eenmaal een tikkeltje zonderling. 't Was niet om de waarde of om het geld dat hij stal. Hij gapte ook waardeloze voorwerpen en wanneer hij een portefeuille had gegapt, dan stuurde hij de inhoud naar de eigenaar terug ! Wat hem beviel was waarschijnlijk het risico.

— Moest je oom nog leven, zouden wij hem wel eens even aan de tand voelen, [illegible] Kempers.

— En was er buiten jou nog iemand op de hoogte van die zonderlinge manie ?

Dat was een strikvraag. Guy antwoordde er ongetwijfeld eerlijk op toen hij zei :

— Dat weet ik niet.

Rik kwam tussenbeide :

— Is het niet mogelijk dat hij er met zijn vrienden over gesproken heeft ?

Guy wierp hem een haast erkentelijke blik toe en antwoordde :

— Dat is mogelijk. Hij was de vriend van Philippe Morel-Meursault !

— Had hij geen andere vrienden meer ?

— Ja, Boursin...

— En wie is Boursin ?

Guy maakte een vaag gebaar.

— Een steenrijk man die... een heleboel dingen verzamelt...

— Is dat alles, Rik ? Geen vragen meer ?

— Neen, commissaris.

De commissaris stond op, schraapte de keel en zei plotseling :

— Guy Marquet, ik zie me verplicht een aanhoudingsbevel tegen je uit te vaardigen.

De jongeman verborg het hoofd in de handen en zei :

— Neen... Neen, neen !

De oprechte toon trof Rik Ringers en opeens dacht hij : « Indien al die bewijzen eens geduldig door iemand zouden opgestapeld zijn om Guy te beschuldigen ? Maar door wie dan wel ?... Door de ware schuldige ! » Hij klopte Guy Marquet op de schouder en zei :

— Ik kan je één ding zeggen, jongeman : indien je onschuldig bent, dan zal ik het bewijzen. Dat zweer ik ! Indien je schuldig bent, dan hoop ik dat de hemel het je zal vergeven !

(wordt voortgezet)

Wat is de waarheid ? Zal Rik Ringers er in slagen klaarheid te brengen in deze duistere zaak ?

Wij presenteren de schilder...

GUSTAVE COURBET

Hij werd geboren te Ornans (Franche-Comté) in 1819 en stierf in Zwitserland op 31 december 1877. Hij was de schilder van de nuchtere werkelijkheid.

Tijdgenoten van Courbet in België : *Gustaaf Wappers, De Keyser, Leys, Rops, Hendrik De Braekeleer.* In Nederland : *Bilders, Roelofs, Israëls.* In Frankrijk : *Delacroix, Daumier, Corot, Manet.*

ALS knaap ging hij naar het Collège Royal te Besançon (Frankrijk). Hij was een olijkerd die niet lang stil zitten kon in de klas en de lessen alles behalve aandachtig volgde. Hij had trouwens weinig belangstelling voor al die lessen, hij droomde er van schilder te worden. Zijn vader wou dat hij de rechten zou studeren. Dat deed Gustave Courbet ook, maar niet lang ! Ten slotte mocht hij naar de Ecole des Beaux-Arts te Parijs gaan. Maar, het was een teleurstelling.

— Indien dàt schilderkunst is, zei Gustave Courbet, dan zal ik nooit schilder worden !

De romantische zoetsappigheid en het conventionele van de schilderijen die men hem als voorbeeld gaf, hingen hem feestelijk de keel uit. Hij had een afkeer voor Griekse godheden en mythologische helden. Hij zei :

— Ik wil de ideeën, de zeden en het aspect van mijn tijd weergeven. Ik wil **levende** kunst !

Hij werd de leider van de grote school der realisten. Hij was een zeer goed schilder en hij bereikte zijn doel, want uit al zijn doeken spreekt de eenvoudige nuchtere werkelijkheid. Hij durfde het aan de arbeiders, de gewone mensen, te schilderen. Tussen zijn mooiste doeken vindt men o.m. **De Begrafenis van Ornans,** een groepportret vol karakterkoppen en de **Steenkloppers.**

In 1871 stond Courbet, kleinzoon van een Sansculot, aan de zijde van de Commune. Samen met een paar andere revolutionaire schilders, besloot hij de Vendômezuil, beschouwd als het symbool van de tirannie, neer te halen. Maar de Parijse Commune werd verpletterd. Courbet werd aangehouden, zijn doeken in beslag genomen. Na zijn gevangenisstraf vertrok hij als een banneling en doodarm naar Zwitserland, waar hij vijf jaar later, in 1877, overleed.

« Les cribleuses de blé ».

SPEEL MET ONS MEE

OPLOSSINGEN

1. Juist : brilslang. — 2. Mis : bever. — 3. Juist : jaguar. — 4. Mis : griet (platvis). — 5. Mis : okapi.

2. Bobbie (Kuifje) - De gelaarsde kat (de markies van Karabas) - Henk (Wimpie) - Pips (Ton) - Schavuit (Cooper). - Aram (Toenga).

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag, noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Nederland	Canada	Buitenland
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art Tel. 22.56.00

HANSJE

Kromir en zijn handlanger dringen als Spaanse

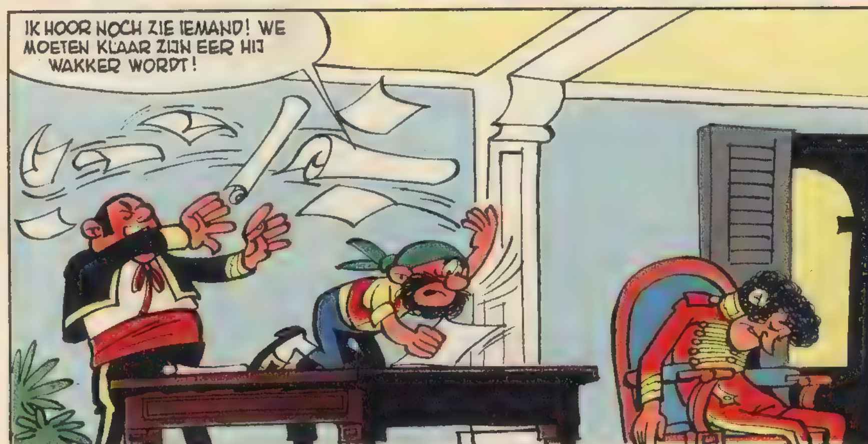

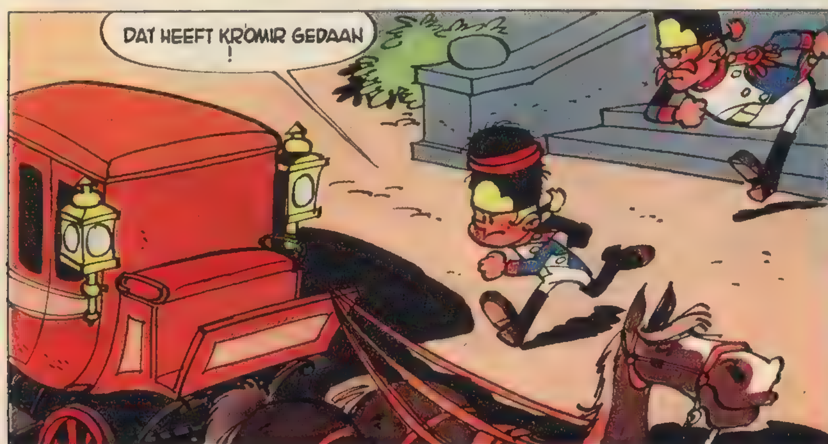

TOREADOR

TEKENINGEN: BERCK- TEKST: DUVAL

...ansers het huis van de maarschalk binnen...

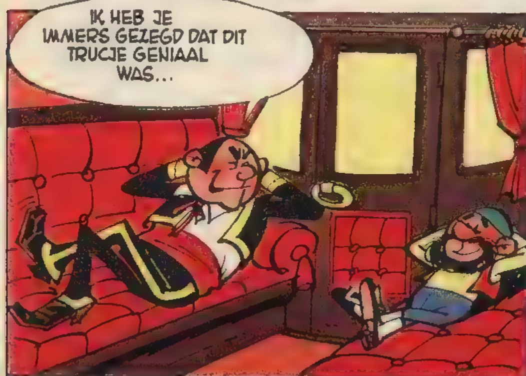

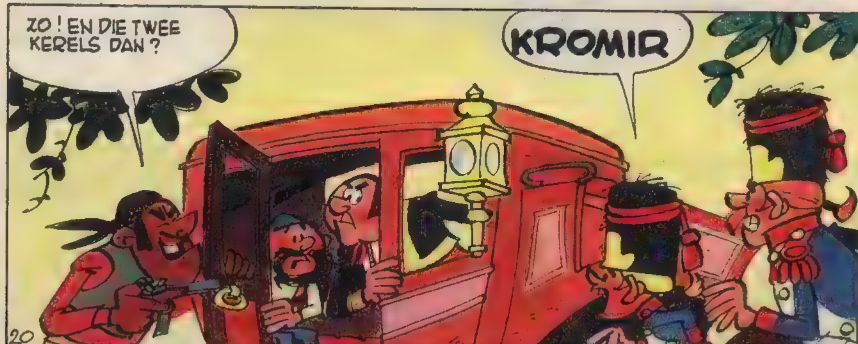

EN HANSJE VERGISTE ZICH NIET. ZE WAREN INDERDAAD NOG NIET VER... ZE ZATEN IN DE KOETS!..

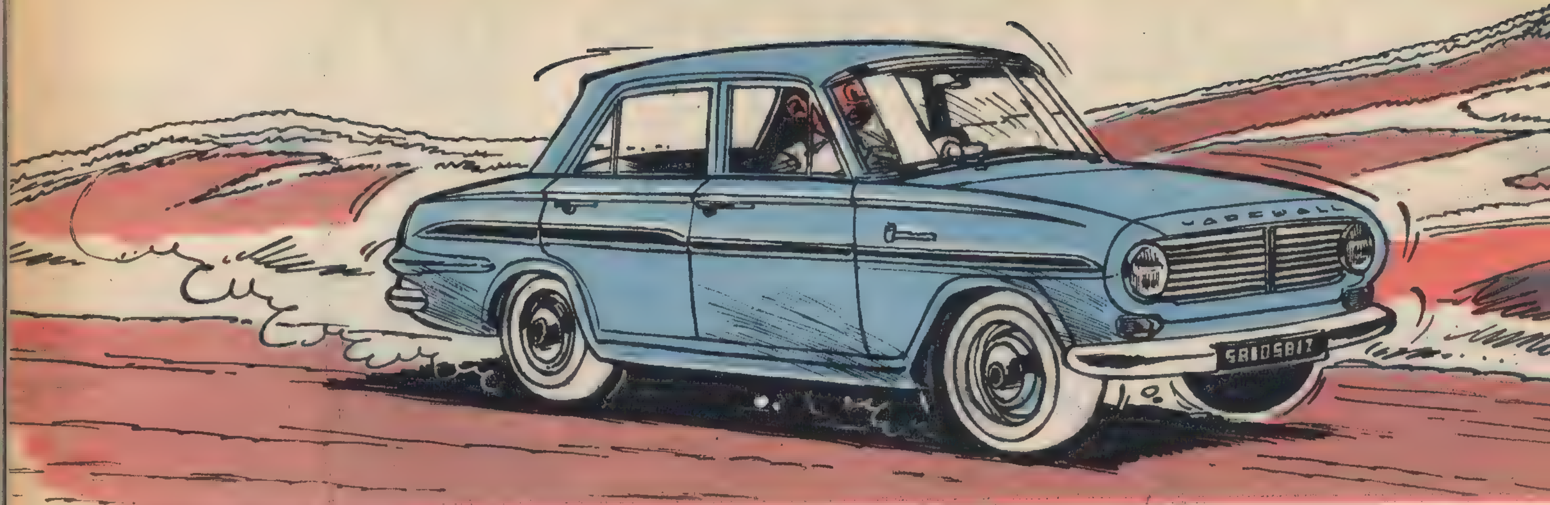

WORDT VOORTGEZET

DE VAUXHALL VX 4-90

IS het zo moeilijk een goed uitgebalanceerde wagen te bouwen ? Misschien wel, vermits men zoveel wagens ziet met een puike mechaniek waarop een lelijk koetswerk werd geplaatst of met een frame dat iedere stijfheid mist. Men vindt ook het tegenovergestelde : een zeer elegante carrosserie op minder degelijke mechanische elementen.

Naar onze mening kost een mooi en elegant koetswerk niet duurder dan een onesthetische en overladen carrosserie. De perfecte harmonie is zeldzaam in de automobielwereld en daarom is het wel prettig een wagen in handen te krijgen die aan bepaalde eisen beantwoordt en goed uitgebalanceerd is. De VX 4/90 is er zo een!

MOTOR EN REMMEN

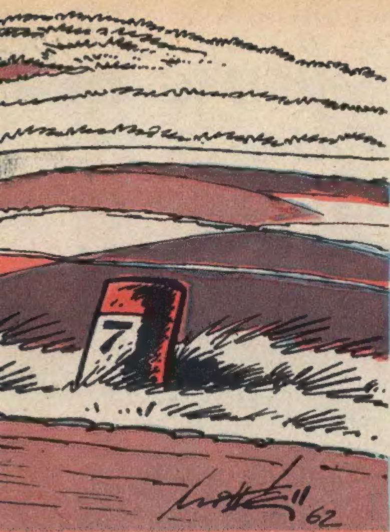
DE VX 4/90 heeft een krachtige motor en puike remmen. De positie van de chauffeur is beslist perfect wanneer hij niet te lange benen heeft. De rugleuningen van de voorzetels hadden echter wel verder verstelbaar mogen zijn.

De motor van de VX 4/90 ontwikkelt een kracht van 72 PK bij 5.200 t/m of 82 PK SAE. Dat is niet overdreven maar geeft de wagen toch een flinke acceleratiemogelijkheid. Vooraan zijn er schijfremmen. De individuele voorzetels zijn comfortabel maar zijn op dezelfde wijze geïnstalleerd als die van de *Victor*. De rugleuning is te dik en men kan de zetels niet ver genoeg verstellen. Dit bezwaar is geldig wanneer de chauffeur groter is dan 1,75 m. Die kleine schoonheidsfout zou de constructeur beslist met weinig moeite kunnen herstellen.

De versnellingsbak zou een tweede versnelling moeten hebben die langer is en die toelaat vlugger over te schakelen naar de derde bij een motorregime dat de 3.500 t/m benadert. De versnellingen zijn goed gesynchroniseerd. De hefboom staat aan de vloer. Hij zou naar onze mening verder naar achteren moeten geplaatst worden ofwel zou men hem iets langer en iets meer gebogen moeten maken.

De acceleraties van de

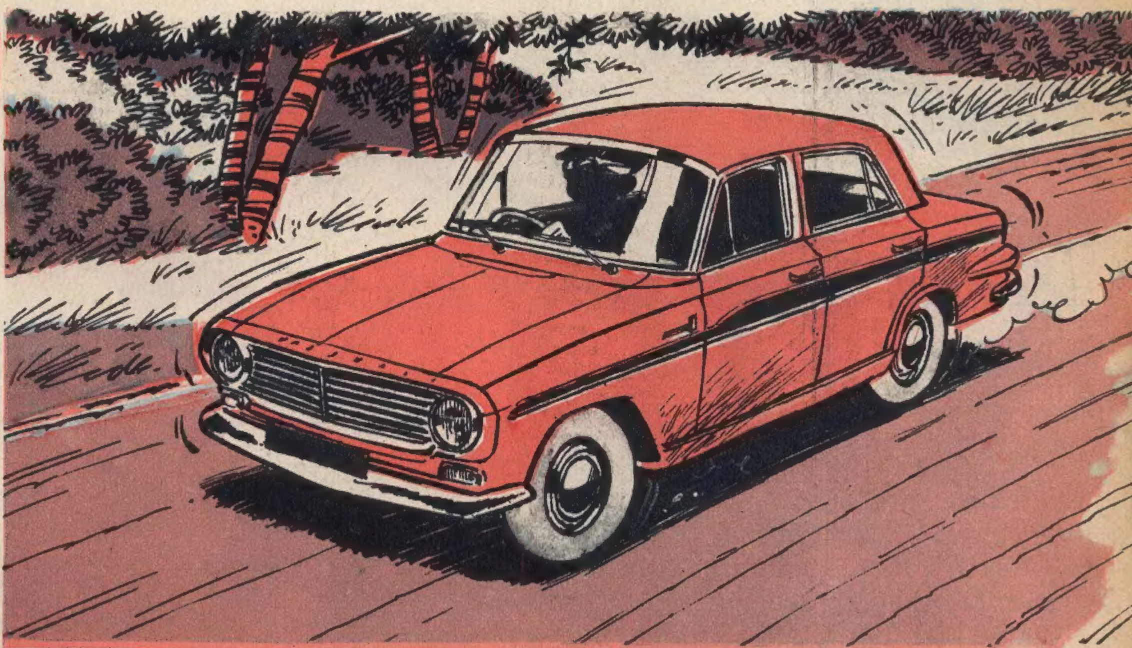
Ons autopraatje

wagen zijn puik. Van 0 tot 80 km in nauwelijks 12 seconden, van 0 tot 100 km. per uur in 17 seconden. Het gemiddeld benzineverbruik schommelt rond de 11 liter wat voor een wagen met een 82 PK-motor niet overdreven is.

Men heeft getracht het onderhoud van de wagen te vereenvoudigen. Enkele smeerpunten vergen om de 18.000 km. een smering, de olie moet om de 4.500 km. ververst worden.

DE VERING

De VX 4/90 is een familiewagen met sportieve mogelijkheden. Voor de vering heeft men het juiste evenwicht gevonden tussen comfort en veilige wegligging. Met slechts één passagier en op slechte wegen is een slippartijtje bij bruuske acceleratie niet uitgesloten. Wanneer de weg nat is en men een scherpe bocht maakt, is het ook best even op te letten, want de wagen vertoont enige neiging op de vier wielen te gaan slippen. De ophanging vooraan is ongeveer dezelfde als die van de Victor, maar met de veren en de schokbrekers van de stationcar. De remmen werken feilloos, zacht en progressief.

HET INTERIEUR

Het dashboard is zeer volledig, goed afgewerkt, smaakvol en solide. Misschien vinden veel Europese autoliefhebbers het wat te functioneel en een tikkeltje koud. Men vindt op het dashboard o.m. een kilometerteller (dagrit- en totaal aantal kilometers), een toerenteller met graadverdeling tot 6000 t/m, oliedrukmeter, thermometer van het water en amperemeter die het laden of het ontladen van de batterij aanwijst. Hierbij komen vanzelfsprekend de gewone knipperlampjes.

Voegen wij er nog aan toe dat de ruitewisser puik is, de ventilatie en de climatisatie is eveneens perfect.

DE BAGAGEKOFFER

De bagagekoffer heeft een praktische vorm, ze gaat makkelijk open en toe en is zeer ruim.

Deze VX 4/90 is het vijfde nieuwe Vauxhall-model en werd speciaal gebouwd voor de opening van de modeshow in Earls Court. Het is een prestigewagen, een super-de-luxe. Het is wel onnodig er nog bij te zeggen dat Vauxhall deze wagen heeft gebouwd om de Europese kopers gunstig te stemmen en aan te lokken.

Het VIKING-bier wekt de eetlust op

VIKING

Tafelbier, prima bier. Een creatie Vandenheuvel! Verkrijgbaar in flessen van 3/4 en 1/3 liter. Licht, schuimend, opwekkend, bruisend en heerlijk koel. VIKING-bier is bier dat de maaltijden nog aantrekkelijker maakt!

met KUIFJE'S BON!

EEN GRIEZELIG AVONTUUR

Leopold Houthooft houdt van griezelverhalen en hij heeft weer een stukje voor ons geschreven dat onze haren te berge doet rijzen ! Gelukkig loopt alles goed af...

HET huis staat daar eenzaam tussen twee rijen hoge populieren en doet aan een kasteeltje denken. Vóór het gebouw strekt zich een groot, onverzorgd grasperk uit met een kronkelend grindpad dat naar de voordeur leidt. Achter het huis bevindt er zich een klein verlaten kerkhof.

De avond valt en de schemering hult het troosteloze landschap in haar mantel. De kaarsrechte populieren strekken hun kruinen naar de lucht en ergens zingt een vogel.

Achter een venster zweeft de gloeiende stip van een sigaret en enkele centimeters erboven staren twee ogen naar het kerkhof dat haast totaal door de duisternis opgeslokt wordt. Soms laait het kleine lichtpuntje fel op en schijnt dan weer te verdwijnen.

De man springt plotseling op en loopt naar de schakelaar.

De lange, smalle kamer is sober gemeubileerd. Voor het raam staat een eikenhouten tafel waarop een gloednieuwe schrijfmachine prijkt. Voor de tafel staat een zetel en langs de wand een divan. De man laat zich in de zetel vallen en legt zijn handen op de toetsen van de machine, maar trekt ze weer dadelijk terug. Weer staat hij op en opent het raam. De scharnieren piepen... De adem stokt in zijn keel. Ginds op het kerkhof... Een kruisbeeld zakt schuin weg, langzaam, maar zeer duidelijk. De maan glijdt voor een wolk en een ogenblik baadt het kerkhof in het gele, geheimzinnige licht. Een gedaante wipt uit het graf en rent weg terwijl de grafsteen weer op zijn oorspronkelijke plaats neervalt.

* * *

— Ja, inspecteur ! Het is allemaal waar, ik heb heus niet gedroomd !

— Je bewoont het grote huis bij het kerkhof ?

— Ik erfde het onlangs van een oom en breng er mijn weekends door. Ik schrijf namelijk detectiveverhalen en kan me daar rustig concentreren. Gisterenavond wou mijn werk niet vlotten... Ik keek door het venster en...

— En toen zag je het lijk vluchten ! Waarom waarschuwde je de politie niet dadelijk ?

— Heu... Ja, inspecteur... Ik zal het je bekennen... Ik was bang !

— Dat kan ik me best indenken ! zei de inspecteur glimlachend. Ik zal je alles verklaren !

De schrijver keek de inspecteur ongelovig aan en presenteerde hem een sigaret.

— Vannacht werd ik uit het bed gebeld door de politieagent die wacht had in de buurt en me vroeg dadelijk naar het commissariaat te komen. Ik vond hier een kerel die erg overstuur leek en verklaarde een moordenaar te zijn.

Na veel over en weer gepraat vertelde hij me een verhaal dat hier op neer komt: De man had iemand gedood en bracht het lijk naar het kerkhof om het in een graf te verbergen. Zo had hij haast de zekerheid dat het lijk nooit zou ontdekt worden.

Het lijk dat jij dus zag vluchten, was de moordenaar...

TON en TINNEKE

DE MOEILIJKHEID

door Attanasio

